

Europeiska unionens officiella tidning

L 200

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtioandra årgången

31 juli 2009

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 av den 13 juli 2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem ⁽¹⁾ 1
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 662/2009 av den 13 juli 2009 om införande av ett förfarande för förhandling och ingående av avtal mellan medlemsstater och tredjeländer om särskilda frågor avseende tillämplig lag för avtalsförpliktelser och utomobligatoriska förpliktelser 25
- ★ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 663/2009 av den 13 juli 2009 om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet 31
- ★ Rådets förordning (EG) nr 664/2009 av den 7 juli 2009 om införande av ett förfarande för förhandling och ingående av avtal mellan medlemsstater och tredjeländer om domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål, mål om föräldraansvar och mål om underhållsskyldighet, samt avseende tillämplig lag i mål om underhållsskyldighet 46

Rättelser

- ★ Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG (EUT L 188 av den 18.7.2009) 52

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 661/2009

av den 13 juli 2009

om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

2007/46/EG. Bilagorna IV, VI, XI och XV till det direktivet bör därför ändras i enlighet med detta.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95,

(3) Denna förordning påverkar varken det typgodkännande i ett steg eller det kombinerade typgodkännande av fordon som fastställs i artikel 6 i direktiv 2007/46/EG.

med beaktande av kommissionens förslag,

(4) De tekniska kraven för typgodkännande av motorfordon har i fråga om flera säkerhets- och miljöaspekter harmoniserats på gemenskapsnivå för att undvika krav som skiljer sig åt mellan medlemsstaterna och för att inom hela gemenskapen säkerställa trafiksäkerhet och miljöskydd på en hög nivå.

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och

(5) Därför är syftet med denna förordning också att förbättra gemenskapens fordonsindustris konkurrenskraft, samtidigt som medlemsstaterna ges möjlighet att utöva en effektiv marknadsövervakning vad gäller uppfyllandet av de detaljerade krav för typgodkännande som fastställs i denna förordning för utsläppande på marknaden av de berörda produkterna.

av följande skäl:

(1) Den inre marknaden omfattar ett område utan inre gränser där den fria rörligheten för varor, personer, tjänster och kapital ska säkerställas. I detta syfte har ett omfattande typgodkännandesystem för motorfordon inom gemenskapen införts genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (Ramdirektiv) ⁽³⁾.

(6) Det är lämpligt att krav uppställs både för allmän fordonssäkerhet och för däckens miljöprestanda då det finns system för övervakning av däcktryck som samtidigt stärker däckens säkerhets- och miljöprestanda.

(2) Denna förordning är en särförordning inom gemenskapens typgodkännandeförfarande enligt direktiv

(7) På Europaparlamentets begäran har en ny regleringsmodell tillämpats på gemenskapens fordonslagstiftning. I denna förordning bör därför endast grundläggande bestämmelser om fordonssäkerhet, koldioxidutsläpp och däckbullen fastställas, medan de tekniska anvisningarna bör fastställas i genomförandeåtgärder som antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Yttrande av den 14 januari 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 10 mars 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 22 juni 2009.

⁽³⁾ EUT L 263, 9.10.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (8) Kommissionen bör särskilt ges befogenhet att fastställa särskilda förfaranden, provningar och krav för typgodkännande av motorfordon, komponenter och separata tekniska enheter, att mera exakt definiera de prestandakrav som ett däck ska uppfylla för att definieras som "däck för särskilt bruk", "terränggående däck för yrkesmässigt bruk", "förstärkt däck" eller "däck för extra last", "vinterdäck", "reservdäck för temporärt bruk (T-typ)" eller "drivhjulsdäck", att fastställa specifika säkerhetskrav för de fordon som är avsedda för vägtransport av farligt gods inom eller mellan medlemsstaterna, att undanta vissa fordon eller fordonsklasser inom kategorierna M₂, M₃, N₂ och N₃ från skyldigheten att installera avancerade nödbromssystem och/eller varningssystem vid avvikelser ur fil, att som ett resultat av förändrade provningsförfaranden ändra rullmotstånd- och däckbullenränsvärdena utan att nivån på miljöskyddet sänks, att utarbeta regler för ett förfarande för att fastställa däckbullernivåer, att begränsa perioden för utförsäljning av däck som inte uppfyller de krav som fastställs i denna förordning och i dess genomförandeåtgärder, samt att genom ändring av bilaga IV infoga Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas föreskrifter (FN/ECE-föreskrifter) som är obligatoriska enligt rådets beslut 97/836/EG av den 27 november 1997 om Europeiska gemenskapens anslutning av Förenta nationernas ekonomiska kommission för Europas överenskommelse om antagande av enhetliga tekniska föreskrifter för hjulförsedda fordon och för utrustning och delar som kan monteras eller användas på hjulförsett fordon samt om villkoren för ömsesidigt erkännande av typgodkännande utfärdade på grundval av dessa föreskrifter⁽¹⁾. Eftersom dessa åtgärder har en allmän räckvidd och avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den med nya icke väsentliga delar, måste de antas i enlighet med det föreskrivande förfarandet med kontroll i artikel 5a i beslut 1999/468/EG.
- (9) Utöver kommissionens aktuella initiativ som syftar till att utforma ett väggraderingssystem bör kommissionen, inom 12 månader efter denna förordnings ikraftträdande, som komplement till kartläggningen av bullret från motorfordonstransporter, lägga fram ett förslag om klassificering av EU:s vägar med hänsyn till deras generering av buller i syfte att fastställa lämpliga prioriteringar och vägytekrav samt maximala gränser för generering av buller.
- (10) Tekniska framsteg inom området för avancerade fordons-säkerhetssystem erbjuder nya möjligheter att minska antalet olycksoffer. För att minimera antalet olycksoffer är det nödvändigt att införa en del av den relevanta nya tekniken.
- (11) En obligatorisk och konsekvent användning av modern teknik vid däcktillverkning och användning av däck med lågt rullmotstånd är av avgörande betydelse för att minska vägtrafikens andel av transportsektorns växthusgasutsläpp, samtidigt som en sådan användning främjar innovation, sysselsättning och gemenskapens fordonsindustris konkurrenskraft.
- (12) För att förenkla typgodkännandelagstiftningen i linje med rekommendationerna i slutrapporten från högnivågruppen Cars 21 är det lämpligt att flera direktiv upphävs utan att skyddsnivån för trafikanterna minskas. De krav som anges i dessa direktiv bör införas i denna förordning och bör, där så är lämpligt, ersättas med hänvisningar till de motsvarande FN/ECE-föreskrifter som införlivats med gemenskapslagstiftningen i enlighet med beslut 97/836/EG. För att minska den administrativa börda som förfarandet för typgodkännande utgör är det lämpligt att låta fordonstillverkare, i lämpliga fall och i enlighet med denna förordning, typgodkänna genom att inhämta godkännande i enlighet med relevanta FN/ECE-föreskrifter enligt förteckningen i bilaga IV till denna förordning.
- (13) Det är lämpligt att utforma, konstruera och montera fordon så att skaderisken för deras passagerare och övriga trafikanter minimeras. I detta syfte krävs att tillverkarna säkerställer att fordonen uppfyller de relevanta krav som fastställs i denna förordning och dess genomförandeåtgärder. De bestämmelserna bör omfatta, men inte begränsas till, krav för fordonets konstruktionsintegritet, system som ökar förarens kontroll av fordonet, system som förser föraren med insyn i och uppgifter om fordonets och omgivningens tillstånd, fordonsbelysnings-system, fordonspassagerarskyddssystem, fordonets yttre och tillbehör, fordonets vikt och mått, fordonsdäck, avancerade fordonssystem och diverse andra uppgifter. Det krävs dessutom att fordonen uppfyller de särskilda bestämmelser som, i förekommande fall, rör vissa fordon för transport av gods och deras släpvagnar eller bussar.
- (14) I tidtabellen för att införa särskilda nya krav för typgodkännande av fordon bör beaktas om dessa krav är tekniskt genomförbara. I allmänhet bör kraven inledningsvis endast tillämpas på nya fordonstyper. Befintliga fordons-typer bör medges ytterligare tid för att uppfylla kraven. Dessutom bör obligatorisk installation av system för övervakning av däcktryck inledningsvis endast gälla personbilar. Obligatorisk installation av andra avancerade säkerhetsfunktioner bör inledningsvis endast gälla tunga nyttofordon.
- (15) Kommissionen bör fortsätta att utvärdera andra säkerhetsfunktioners tekniska och ekonomiska genomförbarhet och marknadsmognad. Dessutom bör kommissionen lägga fram en rapport, om det är lämpligt inklusive förslag till ändringar av denna förordning före den 1 december 2012 och därefter vart tredje år.

⁽¹⁾ EGT L 346, 17.12.1997, s. 78.

- (16) Kommissionen bör bedöma om det är genomförbart att utöka den obligatoriska installationen av system för övervakning av däcktryck, varningssystem vid avvikelse ur fil och avancerade nödbromssystem till att även gälla andra kategorier av fordon och vid behov föreslå en ändring av denna förordning.
- (17) Kommissionen bör bedöma om det är genomförbart att skärpa kraven för däckens väggrepp vid vått väglag och vid behov föreslå ändringar av denna förordning. Medlemsstaterna bör säkerställa en effektiv marknadsövervakning.
- (18) För att uppnå bästa möjliga resultat i fråga om att öka säkerheten, minska koldioxidutsläppen och sänka trafikbullret behövs ett märkningssystem som syftar till att hålla konsumenterna underrättade om olika däcktypers prestanda.
- (19) Det är lämpligt att genomföra de åtgärder som tillkännagavs i kommissionens meddelande av den 7 februari 2007 med titeln "Resultat av översynen av gemenskapens strategi för att minska koldioxidutsläppen från personbilar och lätta nyttofordon" som syftar till att minska koldioxidutsläpp från däck. Denna minskning bör uppnås genom en kombination av däck med lågt rullmotstånd och användning av system för övervakning av däcktryck. Det är samtidigt lämpligt att fastställa dels krav som syftar till minskat däckbuller, dels krav för väggrepp vid vått väglag som säkerställer att däckssäkerhetsnivåerna behålls. Den gällande tidtabellen för genomförandet bör spegla svårighetsgraden i fråga om att uppfylla dessa krav. Av hänsyn till svårigheten att uppfylla kraven för rullningsbuller samt med hänsyn till den tid som industrin behöver för att ersätta befintliga produktionsserier för däck är det i fråga om nya däck av befintliga typer i synnerhet lämpligt att föreskriva en längre genomförandeperiod för krav för rullningsbuller.
- (20) Vissa däckkategorier, inbegripet terränggående däck för yrkesmässigt bruk som är underkastade en hastighetsbegränsning och däck som endast är avsedda för fordon som registrerats före 1990, kommer sannolikt att tillverkas i mycket små volymer. Det är därför lämpligt att däck i sådana kategorier undantas från vissa av de krav som fastställs i denna förordning och dess genomförandeåtgärder, om sådana krav är oförenliga med användningen av däcken eller om den ytterligare belastning som orsakas av dessa krav blir oproportionerlig.
- (21) Kommissionen bör göra en separat bedömning av sektorn för regummerade däck, varvid samtliga intressenter bör involveras, för att utvärdera om man bör anpassa det befintliga regelverket.
- (22) Det är lämpligt att undanta i fråga om rullmotstånds- och däckbullen gränsvärden görs för vissa specifika däcktyper av hänsyn till deras utformning eller prestandakrav. Det är i synnerhet lämpligt att fastställa sådana undantag för däck som utformats med förbättrade friktionsegenskaper och större bromsverkan i svåra vinterförhållanden.
- (23) Däck för särskilt bruk används på fordon som utnyttjas för att nå platser för byggverksamhet, skogsavverkning och gruvsdrift och är därför i första hand avsedda att ha bättre väghållningsegenskaper i dålig terräng än däck som endast är avsedda för vägbruk. Dessa egenskaper kräver att de tillverkas av material som gör att de är skadetåligare än vanliga däck och att de har ett klossformat slitbanemönster. Eftersom både dessa viktiga konstruktionskännetecken ger upphov till mer buller än vanliga däck, bör dessa däck tillåtas avge mer ljud än vanliga däck.
- (24) Elektroniska stabilitetskontrollsystem, avancerade nödbromssystem och varningssystem vid avvikelse ur fil har stor potential att avsevärt minska antalet olycksoffer. Kommissionen bör därför, i enlighet med FN/ECE:s föreskrifter, fastställa krav för sådana system för de fordonskategorier som bör ha sådana system, och vars övergripande säkerhetsnivå bevisligen förbättras med sådana system. Omställningsperioden fram till genomförandet av dessa krav bör vara tillräckligt lång för att genomförandeåtgärderna ska hinna antas och för att dessa komplexa tekniker därefter ska kunna utvecklas och användas i fordonen.
- (25) Tidsfristerna för den obligatoriska installationen av elektroniska stabilitetskontrollsystem i tunga fordon bör från och med 2011 för nya typgodkännanden och från och med 2014 för nya fordon följa de datum som fastställs i denna förordning.
- (26) Till dess att elektroniska stabilitetskontrollsystem införs bör kommissionen utarbeta åtgärder och kampanjer som klargör systemens effektivitet och som främjar marknadsföringen av dem. Dessutom bör kommissionen bevaka prisutvecklingen för att kontrollera om nybilspriserna stiger oproportionerligt mycket på grund av att bilarna utrustas i enlighet med nya säkerhetsstandarder.
- (27) Framtida åtgärder som föreslås på grundval av denna förordning eller förfaranden som ska genomföras för dess tillämpning bör överensstämja med principerna i kommissionens meddelande av den 7 februari 2007 med titeln "Om ett konkurrenskraftigt motorfordonsregelverk för tjugohundratalet". För att förbättra och förenkla lagsiftningen och förhindra att befintlig gemenskapsrätt ständigt måste uppdateras med avseende på tekniska anvisningar bör denna förordning hänvisa till gällande internationella standarder och föreskrifter utan att dessa återges i gemenskapens regelverk.

- (28) Det är viktigt att ersättningskomponenter till de system som omfattas av denna förordning underkastas motsvarande säkerhetskrav och godkännandeförfaranden. Det är därför lämpligt att godkännande av ersättningskomponenter och separata tekniska enheter föreskrivs.
- (29) Medlemsstaterna bör fastställa regler om de sanktioner som kan tillämpas på överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och säkerställa att de genomförs. Dessa sanktioner bör vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.
- (30) Denna förordning står i samband med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon⁽¹⁾ och med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon⁽²⁾. I synnerhet bör denna förordnings åtgärder rörande minskade koldioxidutsläpp i så stor utsträckning som möjligt länkas till de ytterligare åtgärder som avser att, utöver det grundläggande målet om koldioxidutsläpp på 130 g, åstadkomma en ytterligare minskning av koldioxidutsläppen med 10 g.
- (31) Kommissionen bör på sikt, som en del av en mer integrerad strategi, föreslå ytterligare ändringar till denna förordning eller lämna andra förslag efter en omfattande konsekvensbedömning som tar upp alla eventuella ytterligare åtgärder för att uppnå de önskade målen för koldioxidutsläpp och som omfattar annan teknik som finns tillgänglig på marknaden, inklusive tryckhållningsteknik, förbättrade vägytor och annan relevant teknik, samt krav rörande effektiv luftkonditionering som redan har eller kan ha en klart positiv effekt på däckens rullmotstånd och/eller fordonens bränsleekonomi och koldioxidutsläpp.
- (32) En samstämmig och omfattande strategi bör genomföras för att ta itu med trafikbullerproblemet. Med tanke på att vägytorna har stor betydelse för trafikbullernivån ses ISO 10844 för närvarande över och bör tas i beaktande för att uppnå ytterligare förbättringar av vägytorna. Medlemsstaterna bör investera mer inom ramen för de befintliga ISO-standarderna för att förbättra sina vägytor. Dessutom bör man utveckla en omfattande bullerstrategi som täcker samtliga transportsystem och som utöver buller från vägtransporter även avser buller från luftfart och järnväg.
- (33) Från och med datumen för tillämpningen på nya fordon, nya komponenter och separata tekniska enheter av de relevanta krav som fastställs i denna förordning bör följande direktiv upphävas:
- Rådets direktiv 70/221/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tankar för flytande bränsle och bakre underkörningsskydd på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽³⁾.
 - Rådets direktiv 70/222/EEG av den 20 mars 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om monteringsutrymmet för och fastsättningen av bakre registreringsskyltar på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽⁴⁾.
 - Rådets direktiv 70/311/EEG av den 8 juni 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om styrinrättningar för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽⁵⁾.
 - Rådets direktiv 70/387/EEG av den 27 juli 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om dörrar på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽⁶⁾.
 - Rådets direktiv 70/388/EEG av den 27 juli 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om ljudsignalanordningar på motorfordon⁽⁷⁾.
 - Rådets direktiv 71/320/EEG av den 26 juli 1971 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bromsutrustning på vissa kategorier av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon⁽⁸⁾.
 - Rådets direktiv 72/245/EEG av den 20 juni 1972 om radiostörningar (elektromagnetisk kompatibilitet) hos fordon⁽⁹⁾.
 - Rådets direktiv 74/60/EEG av den 17 december 1973 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om inredningsdetaljer i motorfordon⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ EUT L 171, 29.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 140, 5.6.2009, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 76, 6.4.1970, s. 23.

⁽⁴⁾ EGT L 76, 6.4.1970, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 133, 18.6.1970, s. 10.

⁽⁶⁾ EGT L 176, 10.8.1970, s. 5.

⁽⁷⁾ EGT L 176, 10.8.1970, s. 12.

⁽⁸⁾ EGT L 202, 6.9.1971, s. 37.

⁽⁹⁾ EGT L 152, 6.7.1972, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EGT L 38, 11.2.1974, s. 2.

- Rådets direktiv 74/61/EEG av den 17 december 1973 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om anordningar för att förhindra obehörigt nyttjande av motorfordon ⁽¹⁾.
- Rådets direktiv 74/297/EEG av den 4 juni 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om inredningsdetaljer i motorfordon (sturmekanismens uppförande i händelse av en sammanstötning) ⁽²⁾.
- Rådets direktiv 74/408/EEG av den 22 juli 1974 om motorfordon vad avser säten, fästeanordningar för dessa och huvudstöd ⁽³⁾.
- Rådets direktiv 74/483/EEG av den 17 september 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om utskjutande delar på motorfordon ⁽⁴⁾.
- Rådets direktiv 75/443/EEG av den 26 juni 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om backväxeln och hastighetsmätarutrustning på motorfordon ⁽⁵⁾.
- Rådets direktiv 76/114/EEG av den 18 december 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om föreskrivna skyltar och märkningar samt deras placering och fastsättningssätt på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽⁶⁾.
- Rådets direktiv 76/115/EEG av den 18 december 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om förankring av bilbälten i motorfordon ⁽⁷⁾.
- Rådets direktiv 76/756/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om montering av belysning och ljussignalanordningar på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽⁸⁾.
- Rådets direktiv 76/757/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om reflexanordningar för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽⁹⁾.
- Rådets direktiv 76/758/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om breddmarkeringslyktor, främre sidpositionslyktor, bakre sidpositionslyktor, stopplyktor, varsellyktor och sidomarkeringslyktor för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹⁰⁾.
- Rådets direktiv 76/759/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om körriktningsskyltar för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹¹⁾.
- Rådets direktiv 76/760/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bakre skyltlyktor för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹²⁾.
- Rådets direktiv 76/761/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om motorfordonsstrålkastare för helljus och/eller halvljus och ljuskällor (glödlampor och andra) för användning i ljusanordningar godkända för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹³⁾.
- Rådets direktiv 76/762/EEG av den 27 juli 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om främre dimstrålkastare för motorfordon och glödlampor för sådana strålkastare ⁽¹⁴⁾.
- Rådets direktiv 77/389/EEG av den 17 maj 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bogseringsanordningar till motorfordon ⁽¹⁵⁾.
- Rådets direktiv 77/538/EEG av den 28 juni 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om dimbaklyktor för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹⁶⁾.
- Rådets direktiv 77/539/EEG av den 28 juni 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om backningsstrålkastare för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹⁷⁾.
- Rådets direktiv 77/540/EEG av den 28 juni 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om parkeringslyktor på motorfordon ⁽¹⁸⁾.

⁽¹⁾ EGT L 38, 11.2.1974, s. 22.

⁽²⁾ EGT L 165, 20.6.1974, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 221, 12.8.1974, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 266, 2.10.1974, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 196, 26.7.1975, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 24, 30.1.1976, s. 1.

⁽⁷⁾ EGT L 24, 30.1.1976, s. 6.

⁽⁸⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 32.

⁽¹⁰⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 54.

⁽¹¹⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 71.

⁽¹²⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 85.

⁽¹³⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 96.

⁽¹⁴⁾ EGT L 262, 27.9.1976, s. 122.

⁽¹⁵⁾ EGT L 145, 13.6.1977, s. 41.

⁽¹⁶⁾ EGT L 220, 29.8.1977, s. 60.

⁽¹⁷⁾ EGT L 220, 29.8.1977, s. 72.

⁽¹⁸⁾ EGT L 220, 29.8.1977, s. 83.

- Rådets direktiv 77/541/EEG av den 28 juni 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om bilbälten och fasthållningsanordningar i motorfordon ⁽¹⁾.
- Rådets direktiv 77/649/EEG av den 27 september 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om siktfältet i fordon ⁽²⁾.
- Rådets direktiv 78/316/EEG av den 21 december 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om inredningsdetaljer i motorfordon (märkning av manöverorgan, kontrollampor och visare) ⁽³⁾.
- Rådets direktiv 78/317/EEG av den 21 december 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om avfrostning och avimning av glastrutor i motorfordon ⁽⁴⁾.
- Rådets direktiv 78/318/EEG av den 21 december 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om torkar- och spolarsystem för motorfordon ⁽⁵⁾.
- Rådets direktiv 78/549/EEG av den 12 juni 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om hjulskydd på motorfordon ⁽⁶⁾.
- Rådets direktiv 78/932/EEG av den 16 oktober 1978 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om huvudstöd på säten i motorfordon ⁽⁷⁾.
- Rådets direktiv 89/297/EEG av den 13 april 1989 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om sidoskydd på vissa motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽⁸⁾.
- Rådets direktiv 91/226/EEG av den 27 mars 1991 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om stänkskyddsanordningar på vissa typer av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽⁹⁾.
- Rådets direktiv 92/21/EEG av den 31 mars 1992 om vikter och dimensioner för motorfordon i kategori M₁ ⁽¹⁰⁾.
- Rådets direktiv 92/22/EEG av den 31 mars 1992 om säkerhetsglas och glasmaterial på motorfordon och släpvagnar till dessa ⁽¹¹⁾.
- Rådets direktiv 92/23/EEG av den 31 mars 1992 om däck och däckmontering på motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹²⁾.
- Rådets direktiv 92/24/EEG av den 31 mars 1992 om hastighetsbegränsande anordningar och liknande inbyggda hastighetsbegränsande system för vissa kategorier av motorfordon ⁽¹³⁾.
- Rådets direktiv 92/114/EEG av den 17 december 1992 om utskjutande delar framför förarhyttens bakre vägg på motorfordon i kategori N ⁽¹⁴⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/20/EG av den 30 maj 1994 om mekaniska kopplingsanordningar för motorfordon och för släpvagnar och deras fastsättande på dessa fordon ⁽¹⁵⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 95/28/EG av den 24 oktober 1995 om brinnegenskaperna hos material som används i inredningen till vissa kategorier av motorfordon ⁽¹⁶⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 96/27/EG av den 20 maj 1996 om skydd för passagerare i motorfordon vid sidokollision och om ändring av direktiv 70/156/EEG ⁽¹⁷⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 96/79/EG av den 16 december 1996 om skydd av förare och passagerare i motorfordon vid frontalkollision och om ändring av direktiv 70/156/EEG ⁽¹⁸⁾.
- Europaparlamentets och rådets direktiv 97/27/EG av den 22 juli 1997 om massa och dimensioner för vissa kategorier av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon och om ändring av direktiv 70/156/EEG ⁽¹⁹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 220, 29.8.1977, s. 95.

⁽²⁾ EGT L 267, 19.10.1977, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 81, 28.3.1978, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 81, 28.3.1978, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 81, 28.3.1978, s. 49.

⁽⁶⁾ EGT L 168, 26.6.1978, s. 45.

⁽⁷⁾ EGT L 325, 20.11.1978, s. 1.

⁽⁸⁾ EGT L 124, 5.5.1989, s. 1.

⁽⁹⁾ EGT L 103, 23.4.1991, s. 5.

⁽¹⁰⁾ EGT L 129, 14.5.1992, s. 1.

⁽¹¹⁾ EGT L 129, 14.5.1992, s. 11.

⁽¹²⁾ EGT L 129, 14.5.1992, s. 95.

⁽¹³⁾ EGT L 129, 14.5.1992, s. 154.

⁽¹⁴⁾ EGT L 409, 31.12.1992, s. 17.

⁽¹⁵⁾ EGT L 195, 29.7.1994, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EGT L 281, 23.11.1995, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EGT L 169, 8.7.1996, s. 1.

⁽¹⁸⁾ EGT L 18, 21.1.1997, s. 7.

⁽¹⁹⁾ EGT L 233, 25.8.1997, s. 1.

— Europaparlamentets och rådets direktiv 98/91/EG av den 14 december 1998 om motorfordon och släpvagnar till dessa fordon avsedda för transport av farligt gods på väg och om ändring av direktiv 70/156/EEG om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹⁾.

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/40/EG av den 26 juni 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om främre underkörningsskydd för motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG ⁽²⁾.

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/56/EG av den 27 september 2001 om värmesystem för motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG och om upphävande av rådets direktiv 78/548/EEG ⁽³⁾.

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/85/EG av den 20 november 2001 om särskilda bestämmelser för fordon som används för personbefordran med mer än åtta säten utöver förarsätet och om ändring av direktiv 70/156/EEG och 97/27/EG ⁽⁴⁾.

— Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/97/EG av den 10 november 2003 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av anordningar för indirekt sikt och av fordon försedda med sådana anordningar, om ändring av direktiv 70/156/EEG och om upphävande av direktiv 71/127/EEG ⁽⁵⁾.

- (34) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att förverkliga den inre marknaden genom att införa gemensamma tekniska krav för säkerhets- och miljöprestanda för motorfordon och däck, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och det därför, på grund av dess omfattning, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

⁽¹⁾ EGT L 11, 16.1.1999, s. 25.

⁽²⁾ EGT L 203, 10.8.2000, s. 9.

⁽³⁾ EGT L 292, 9.11.2001, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT L 42, 13.2.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 25, 29.1.2004, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

SYFTE, TILLÄMPNINGSSOMRÅDE OCH DEFINITIONER

Artikel 1

Syfte

I denna förordning uppställs krav

1. för typgodkännande av motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem i fråga om deras säkerhet,
2. för typgodkännande av motorfordon avseende, vad gäller system för övervakning av däcktryck, säkerhet, bränsleeffektivitet och koldioxidutsläpp samt, vad gäller växlingsindikatorer, bränsleeffektivitet och koldioxidutsläpp, och
3. för typgodkännande av nyttillverkade däck med avseende på deras säkerhetsegenskaper, rullmotstånd och utsläpp av däckbullen.

Artikel 2

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på fordon i kategorierna M, N och O och de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem enligt definitionen i bilaga II, avsnitt A till direktiv 2007/46/EG, om inte annat följer av artiklarna 5-12 i denna förordning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning ska definitionerna i artikel 3 i direktiv 2007/46/EG gälla.

Dessutom gäller följande definitioner:

1. *elektronisk stabilitetskontroll*: elektronisk kontrollfunktion för ett fordon som förbättrar fordonets dynamiska stabilitet.
2. *klass I-fordon i kategori M₂ eller M₃*: M₂- eller M₃-fordon som är inrättat för befordran av fler än 22 passagerare utöver föraren och som tillverkats med utrymmen för ståplatspassagerare för att medge frekventa förflyttningar av passagerare.
3. *klass A-fordon i kategori M₂ eller M₃*: M₂- eller M₃-fordon som är inrättat för befordran av högst 22 passagerare utöver föraren och som utformats för befordran av ståplatspassagerare, och som är utrustat med säten och ska ha utrymme för ståplatspassagerare.
4. *varningssystem vid avvikelse ur fil*: system för att varna föraren för att fordonet oavsiktligt kör ut ur sin körfil.

5. *avancerat nödbromssystem*: system som automatiskt kan detektera ett nödläge och aktivera fordonets bromssystem och bromsa fordonet i syfte att undvika eller mildra en kollision.
6. *belastningsindex*: en eller två sifferkoder som anger den belastning som däckets kan bära, i enkel- och dubbelmontage, vid en hastighet som motsvarar tillhörande hastighetskategori och när däckets används i enlighet med de krav som anges av tillverkaren.
7. *system för övervakning av däcktryck*: system som installerats på ett fordon, som kan ange trycket i däckets eller tryckets förändring under tid och som kan överföra motsvarande uppgifter till föraren medan fordonet körs.
8. *däck för särskilt bruk*: däck avsedda för blandad körning både på väg och i terräng eller för annat särskilt bruk.
9. *terränggående däck för yrkesmässigt bruk*: däck för särskilt bruk, i första hand avsedda för körning i svåra terrängförhållanden.
10. *förstärkt däck eller däck för extra last*: pneumatisk däckstruktur i kategori C1 där stommen utformats för att bära en tyngre last än motsvarande standarddäck.
11. *vinterdäck*: däck vars slitbanemönster, gummiblandning eller struktur primärt utformats för att under vinterförhållanden visa bättre prestanda än ett normalt däck i fråga om förmågan att initiera eller bibehålla fordonsrörelse.
12. *reservdäck för temporärt bruk (T-typ)*: reservdäck för temporärt bruk avsedda att användas med högre tryck än vad som används i standarddäck och förstärkta däck.
13. *drivhjulsdäck*: däck i klasserna C2 eller C3, märkta M + S, M.S. eller M&S och avsedda att monteras på fordonets drivaxel(ar).
14. *oskyddad trafikant*: fotgängare, cyklister och motorcyklister.
15. *växlingsindikator*: en synlig indikator som uppmanar föraren att växla upp eller ned.
16. *manuell växellåda*: växellåda som kan användas på ett sätt där utväxlingen helt eller delvis alltid sker som direkt följd av en åtgärd av föraren, oavsett utformning och tillvägagångssätt. Denna definition omfattar inte system där föraren endast kan välja en viss växlingsstrategi eller begränsa antalet utväxlingar som kan användas under drift men där den faktiska utväxlingen sker oberoende av föraren i enlighet med vissa körningsmönster.

KAPITEL II

TILLVERKARNAS SKYLDIGHETER

Artikel 4

Allmänna skyldigheter

1. Tillverkarna ska visa att alla nya fordon som säljs, registreras eller tas i bruk inom gemenskapen är typgodkända i enlighet med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.
2. Tillverkare kan välja mellan att ansöka om ett typgodkännande som omfattar samtliga system samt installationen av alla komponenter och separata tekniska enheter som omfattas av denna förordning, eller att ansöka om ett typgodkännande som omfattar ett eller fler system samt installationen av ett eller fler komponenter och en eller fler separata tekniska enheter som omfattas av denna förordning. Typgodkännande i enlighet med de FN/ECE-föreskrifter som ingår i förteckningen i bilaga IV ska betraktas som EG-typgodkännande i enlighet med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.
3. Tillverkarna ska visa att alla nya system, komponenter och separata tekniska enheter som säljs eller tas i bruk inom gemenskapen är typgodkända i enlighet med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

Artikel 5

Allmänna krav och provningar

1. Tillverkarna ska se till att fordonen utformas, konstrueras och monteras så att risken för skador på passagerare och övriga trafikanter blir så liten som möjligt.
2. Tillverkarna ska se till att fordon, system, komponenter och separata tekniska enheter uppfyller de relevanta krav som fastställs i denna förordning och dess genomförandeåtgärder, inbegripet de krav som rör
 - a) fordonskonstruktionens motståndskraft, inbegripet kollisionssprovningar,
 - b) system som bidrar till förarens kontroll av fordonet, inbegripet styrning, bromsning och elektroniska stabilitetskontrollsystem,
 - c) system som förser föraren med insyn i och uppgifter om fordonets läge och omgivning, inbegripet glasrutor, speglar och informationssystem för föraren,
 - d) fordonets belysningsystem,
 - e) skydd för fordonspassagerare, inbegripet inredningsdetaljer, huvudstöd, säkerhetsbälten, Isofix-förankringar eller inbyggda fasthållningsanordningar för barn samt fordonsdörrar,
 - f) fordonets yttre och tillbehör,
 - g) elektromagnetisk kompatibilitet,

- h) ljudsignalanordningar,
- i) uppvärmningssystem,
- j) anordningar som förhindrar obehörigt nyttjande,
- k) fordonsidentifieringssystem,
- l) vikter och mått,
- m) elsäkerhet,
- n) växlingsindikatorer.

3. De krav som fastställs i punkterna 1 och 2 ska tillämpas för fordon, och för system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem, enligt vad som anges i bilaga I.

Artikel 6

Särskilda krav som rör vissa fordon i kategorierna N och O

1. Utöver kraven i artiklarna 5, 8, 9, 10 och 12 samt i genomförandeåtgärderna för dessa ska fordon i kategorierna N och O, i förekommande fall, uppfylla de krav som fastställs i punkterna 2-5 i denna artikel samt i genomförandeåtgärderna för dessa.

2. Fordon i kategorierna N₂ och N₃ ska konstrueras så att det säkerställs att, i händelse av en frontalkollision med ett annat fordon, risken för skador på en fordonspassagerare på grund av underkörning blir så liten som möjligt.

3. Fordon i kategorierna N₂, N₃, O₃ och O₄ ska konstrueras så att det säkerställs att, i händelse av att fordonet träffas i sidan av en oskyddad trafikant, risken för skador på den oskyddade trafikanten på grund av underkörning blir så liten som möjligt.

4. Fordonshytten eller förar- och passagerarutrymmet ska vara av en styrka som är tillräcklig för att bereda passagerarna skydd i händelse av en kollision eller vältning, med hänsyn till FN/ECE-föreskrift 29.

5. Fordon i kategorierna N₂, N₃, O₃ och O₄ ska konstrueras så att verkningarna av stänksläpp från fordonet på övriga fordons förare syn blir så små som möjligt.

Artikel 7

Särskilda krav som rör fordon i kategorierna M₂ och M₃

1. Utöver kraven i artiklarna 5, 8, 9, 10 och 12 samt i genomförandeåtgärderna för dessa ska fordon i kategorierna

M₂ och M₃ uppfylla de krav som fastställs i punkterna 2-5 i denna artikel samt i genomförandeåtgärderna för dessa.

2. Ett fordon's belastningskapacitet, inbegripet sittande och stående passagerare samt rullstolsburna, ska anpassas till fordonets vikt, storlek och utformning.

3. Fordonskarosserierna ska utformas och konstrueras så att fordonet även vid full belastningskapacitet kan framföras på ett säkert och stadigt sätt. Lämpliga åtgärder ska vidtas för att särskilt i nödlägen säkerställa säker ingång i och utgång ur fordonet.

4. Fordon av klass I ska vara tillgängliga för personer med nedsatt rörlighet, inbegripet rullstolsburna.

5. De material som används vid konstruktion av buss- och turistbusskarosseriers insida ska i största möjliga utsträckning hindra eller åtminstone fördröja uppkomsten av flammor för att i händelse av brand bereda passagerarna möjlighet att utrymma fordonet.

Artikel 8

Klassificering av däck

1. Däck ska klassificeras enligt följande:

a) Däck av klass C1 – däck i första hand utformade för fordon i kategorierna M₁, N₁, O₁ och O₂.

b) Däck av klass C2 – däck i första hand utformade för fordon i kategorierna M₂, M₃, N, O₃ och O₄ med belastningsindex i enkelmontage ≤ 121 och hastighetskategorisymbol ≥ "N".

c) Däck av klass C3 – däck i första hand utformade för fordon i kategorierna M₂, M₃, N, O₃ och O₄ som uppfyller ett av följande belastningsindex:

i) belastningsindex i enkelmontage ≤ 121 och hastighetskategorisymbol ≤ "M";

ii) belastningsindex i enkelmontage ≥ 122.

Ett däck får klassificeras i mer än en klass, förutsatt att det uppfyller alla relevanta krav för varje klass för vilken det godkänns.

2. Den förteckning över belastningsindex och deras motsvarande vikter som ingår i FN/ECE-föreskrifterna 30 och 54 ska tillämpas.

Artikel 9

Särskilda bestämmelser som rör fordonsdäck samt installation avdäck och system för övervakning av däcktryck

1. Alla däck som tillhandahålls som en utrustningsdel för ett fordon, inbegripet eventuella reservdäck, ska vara lämpade för användning på de fordon för vilka de är avsedda, i synnerhet i fråga om mått, dimensioner och hastighets- och belastningskapacitetsgenskaper.

2. Fordon i kategori M₁ ska utrustas med ett tillförlitligt system för övervakning av däcktryck som vid behov kan varna föraren om trycket minskat i något däck, vilket bidrar till bästa möjliga prestanda i fråga om bränsleförbrukning och vägsäkerhet. I de tekniska anvisningarna ska lämpliga gränsvärden fastställas för att uppnå detta, vilka dessutom ska möjliggöra en teknikneutral och kostnadseffektiv utveckling av system för övervakning av däcktryck.

3. Alla C1-däck ska uppfylla kraven för väggrepp vid vått väglag i del A i bilaga II.

4. Alla däck ska uppfylla kraven för rullmotstånd i del B i bilaga II.

5. Alla däck ska uppfylla kraven för rullningsbuller i del C i bilaga II.

6. Punkterna 3, 4 och 5 ska inte tillämpas på

a) däck avsedda för hastigheter under 80 km/tim,

b) däck vars nominella fälgdiameter inte överstiger 254 mm eller som är 635 mm eller större,

c) reservdäck för temporärt bruk (T-typ),

d) däck som endast är avsedda att monteras på fordon som för första gången registrerats före den 1 oktober 1990,

e) däck som försetts med tilläggsutrustning för att förbättra friktionsegenskaperna.

7. De krav för rullmotstånd och rullningsbuller som fastställs i delarna B och C i bilaga II ska inte tillämpas på terränggående däck för yrkesmässigt bruk.

Artikel 10

Avancerade fordonssystem

1. Med förbehåll för det undantag som anges i artikel 14.3 a ska fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂ och N₃ utrustas med ett avancerat nödbromssystem som ska uppfylla kraven i denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

2. Med förbehåll för det undantag som anges i artikel 14.3 a ska fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂ och N₃ utrustas med ett varningssystem för avvikelse ur fil som ska uppfylla kraven i denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

Artikel 11

Växlingsindikatorer

Fordon i kategori M₁ med en referensvikt på högst 2 610 kg samt fordon för vilka typgodkännandet utvidgats i enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 715/2007 och som är utrustade med manuell växellåda ska utrustas med växlingsindikatorer som uppfyller kraven enligt denna förordning och i dess genomförandeåtgärder.

Artikel 12

Elektroniska stabilitetskontrollsystem

1. Fordon i kategorierna M₁ och N₁ ska utrustas med ett elektroniskt stabilitetskontrollsystem som uppfyller kraven enligt denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

2. Med undantag för terrängfordon enligt definitionen i punkterna 4.2 och 4.3 i bilaga II, avsnitt A, till direktiv 2007/46/EG ska följande fordon utrustas med ett elektroniskt stabilitetskontrollsystem som uppfyller kraven enligt denna förordning och dess genomförandeåtgärder:

a) Fordon i kategorierna M₂ och M₃ med undantag för fordon med mer än tre axlar, ledade bussar och bussar i klasserna I och A.

b) Fordon i kategorierna N₂ och N₃ med undantag för fordon med mer än tre axlar, dragfordon för påhängsvagnar med en fordonsbruttovikt på 3,5–7,5 ton samt fordon för särskilda ändamål enligt definitionen i punkterna 5.7 och 5.8 i bilaga II, avsnitt A, till direktiv 2007/46/EG.

c) Fordon i kategorierna O₃ och O₄ som är utrustade med luftfjädring, med undantag för fordon med mer än tre axlar, släpvagnar för transport av mycket tung last och släpvagnar med utrymmen för ståplatspassagerare.

KAPITEL III

MEDLEMSSTATERNAS SKYLDIGHETER

Artikel 13

Typgodkännande av fordon, komponenter och separata tekniska enheter

1. Med verkan från och med den 1 november 2011 ska de nationella myndigheterna av skäl som avser elektroniska stabilitetskontrollsystem vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för nya fordonstyper i kategorierna M₁ och N₁ som inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

Efter de genomförandedatum som anges i tabell 1 i bilaga V ska de nationella myndigheterna, av skäl som avser elektroniska stabilitetskontrollsystem, vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för nya fordonstyper i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄ som inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

2. Med verkan från och med den 1 november 2012 ska de nationella myndigheterna vägra att, av skäl som avser de fordonssäkerhets- och däckområden som ingår i artiklarna 5–8, artikel 9.2 och artikel 11, bevilja

a) EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för nya fordonstyper i de kategorier som anges i dessa artiklar och deras genomförandeåtgärder, när dessa fordon inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder, och

b) EG-typgodkännande för komponent/separat teknisk enhet i fråga om nya typer av komponenter eller separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om dessa komponenter eller separata tekniska enheter inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

3. Med verkan från och med den 1 november 2012 ska de nationella myndigheterna av skäl som avser däckområden som ingår i artikel 9.1 och 9.3–9.7 samt i bilaga II, med undantag för de rullmotståndsgrensvärden som anges i tabell 2 i del B i bilaga II, vägra att bevilja EG-typgodkännande för komponent/separat teknisk enhet som inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

Med verkan från och med den 1 november 2013 ska de nationella myndigheterna av skäl som avser de däckområden som ingår i artikel 9.1 och 9.3–9.7 samt i bilaga II, med undantag för de rullmotståndsgrensvärden som anges i tabell 2 i del B i bilaga II, vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för nya fordonstyper i kategorierna M, N och O som inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

4. Efter de genomförandedatum som anges i tabell 2 i bilaga V ska de nationella myndigheterna, av skäl som avser elektroniska stabilitetskontrollsystem inte längre betrakta överensstämmelseintyg för nya fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄, som giltiga för syftena i artikel 26 i direktiv 2007/46/EG och ska förbjuda registrering, försäljning och ibruktagande av sådana fordon om dessa fordon inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

5. Med verkan från och med den 1 november 2014 ska de nationella myndigheterna av skäl som avser de fordonssäkerhets- och däckområden som ingår i artiklarna 5, 6, 7, 8, 9.1–9.4, 11, 12.1 och delarna A och B i bilaga II, med undantag för rullmotståndsgrensvärdena för C3-däck och de rullmotståndsgrensvärden som fastställs i tabell 2 i del B i bilaga II,

a) inte längre betrakta överensstämmelseintyg för nya fordon i de kategorier som anges i dessa artiklar som giltiga för syftena i artikel 26 i direktiv 2007/46/EG, samt förbjuda registrering, försäljning och ibruktagande av sådana fordon, om dessa fordon inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder, och

b) förbjuda försäljning och ibruktagande av sådana nya komponenter eller separata tekniska enheter avsedda för sådana fordon, om dessa komponenter eller separata tekniska enheter inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

6. Med verkan från och med den 1 november 2016 ska de nationella myndigheterna av skäl som avser däckrullningsbuller, i fråga om C3-däck, också av skäl som avser däckrullmotstånd, med undantag av de rullmotståndsgrensvärden som fastställs i tabell 2 i del B i bilaga II

a) inte längre betrakta överensstämmelseintyg för nya fordon i kategorierna M, N och O som giltiga för syftena i artikel 26 i direktiv 2007/46/EG och förbjuda registrering, försäljning och ibruktagande av sådana fordon, om dessa fordon inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder, och

b) förbjuda försäljning och ibruktagande av nya däck som är avsedda för sådana fordon, om dessa däck inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

7. Med verkan från och med den 1 november 2016 ska de nationella myndigheterna av skäl som avser däckrullmotstånd vägra att bevilja EG-typgodkännande för komponent/separat teknisk enhet i fråga om nya typer av däck som inte uppfyller de rullmotståndsgrensvärden som fastställs i tabell 2 i del B i bilaga II.

8. Med verkan från och med den 1 november 2017 ska de nationella myndigheterna av skäl som avser däckrullmotstånd vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande i fråga om nya typer av fordon i kategorierna M, N och O som inte uppfyller de rullmotståndsgrensvärden som fastställs i tabell 2 i del B i bilaga II.

9. Med verkan från och med den 1 november 2018 ska de nationella myndigheterna

a) av skäl som avser de grensvärden för däckrullmotstånd hos C1- och C2-däck som fastställs i tabell 2 i del B i bilaga I inte längre betrakta överensstämmelseintyg för nya fordon i kategorierna M, N och O som giltiga för syftena i artikel 26 i direktiv 2007/46/EG och förbjuda registrering, försäljning och ibruktagande av sådana fordon, om dessa fordon inte uppfyller relevanta bestämmelser i denna förordning och dess genomförandeåtgärder, och

- b) förbjuda försäljning och ibruktagande av nya däck avsedda för sådana fordon, om dessa däck inte uppfyller de rullmotståndsgänsvärden som fastställs i tabell 2 i del B i bilaga II.

10. Med verkan från och med den 1 november 2020 ska de nationella myndigheterna

- a) av skäl som avser de gränsvärden för däckrullmotstånd hos C3-däck som fastställs i tabell 2 i del B i bilaga II inte längre betrakta överensstämmelseintyg för nya fordon i kategorierna M, N och O som giltiga för syftena i artikel 26 i direktiv 2007/46/EG och förbjuda registrering, försäljning och ibruktagande av sådana fordon, om dessa fordon inte uppfyller relevanta bestämmelser i denna förordning och dess genomförandeåtgärder,
- b) förbjuda försäljning och ibruktagande av nya däck som är avsedda för sådana fordon, om dessa däck inte uppfyller de rullmotståndsgänsvärden som fastställs i tabell 2 i del B i bilaga II.

11. C1-, C2- och C3-däck som tillverkades före de datum som anges i punkterna 5, 6, 9 och 10 och som inte uppfyller de krav som fastställs i bilaga II får säljas under en period som inte överstiger 30 månader efter nämnda datum.

12. Med verkan från och med den 1 november 2013 ska de nationella myndigheterna av skäl som avser de fordonssäkerhetsområden som ingår i artikel 10 vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för nya fordonstyper i kategorierna M₂, M₃, N₂ och N₃ som inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

13. Med verkan från och med den 1 november 2015 ska de nationella myndigheterna av skäl som avser den fordonssäkerhet som ingår i artikel 10 inte längre betrakta överensstämmelseintyg för nya fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂ och N₃ som giltiga för syftena i artikel 26 i direktiv 2007/46/EG och förbjuda registrering, försäljning och ibruktagande av sådana fordon, om dessa fordon inte överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

14. De nationella myndigheterna ska tillåta försäljning och ibruktagande av fordon, komponenter och separata tekniska enheter som typgodkänts före de datum som avses i punkterna 1, 2 och 3 och fortsätta att bevilja utökning av godkännanden av dessa fordon, komponenter och separata tekniska enheter enligt villkoren i den rättsakt enligt vilket de ursprungligen tillåtits eller beviljats, om inte de krav som tillämpas på sådana fordon, komponenter eller separata tekniska enheter ändrats eller nya krav tillkommit genom denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

De nationella myndigheterna ska tillåta försäljning och ibruktagande av och fortsätta att bevilja utökningar av EG-typgodkännande, enligt villkoren i det direktiv enligt vilket de ursprung-

ligen tillåtits eller beviljats, till ersättningsdelar och separata tekniska enheter, med undantag av ersättningsdäck som är avsedda för de fordon som typgodkänts före det datum som avses i punkterna 1, 2 och 3.

15. Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 1–14, och under förutsättning att de genomförandeåtgärder som avses i artikel 14 träder i kraft, får de nationella myndigheterna inte, om en tillverkare så kräver, av skäl som avser de fordonssäkerhets- och däckområden som ingår i artiklarna 5–12

- a) vägra att bevilja EG-typgodkännande eller nationellt typgodkännande för en ny fordonstyp eller vägra att bevilja EG-typgodkännande för komponent/separat teknisk enhet för en ny typ av komponent eller separat teknisk enhet, om detta fordon, denna komponent eller denna separata tekniska enhet överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder, eller
- b) förbjuda registrering, försäljning eller ibruktagande av ett nytt fordon eller förbjuda försäljning eller ibruktagande av en ny komponent eller separat teknisk enhet, om det berörda fordonet, den berörda komponenten eller separata tekniska enheten överensstämmer med denna förordning och dess genomförandeåtgärder.

KAPITEL IV

GENOMFÖRANDE

Artikel 14

Genomförandeåtgärder

1. Kommissionen ska anta följande genomförandeåtgärder:

- a) Detaljerade regler för särskilda förfaranden, provningar och tekniska krav för typgodkännandet av motorfordon och deras släpvagnar samt komponenter och separata tekniska enheter enligt bestämmelserna i artiklarna 5–12.
- b) Detaljerade regler om specifika säkerhetskrav för de fordon som är avsedda för vägtransport av farligt gods inom eller mellan medlemsstaterna, med hänsyn tagen till FN/ECE-föreskrift 105.
- c) En mer exakt definition av de fysiska egenskaper och prestandakrav ett däck ska ha för att definieras som "däck för särskilt bruk", "terränggående däck för yrkesmässigt bruk", "förstärkt däck" eller "däck för extra last", "vinterdäck", "reservdäck för temporärt bruk (T-typ)" eller "drivhjulsdäck" i enlighet med artikel 3 andra stycket punkterna 8–13.
- d) Åtgärder för att ändra de gränsvärden för rullmotstånd och rullningsbuller som fastställs i del B och del C i bilaga II i den mån detta behövs på grund av förändrade provningsförfaranden och utan att nivån på miljöskydd sänks.

e) Detaljerade regler om förfarandet för att fastställa de bullernivåer som avses i punkt 1 i del C i bilaga II.

f) Åtgärder för att ändra bilaga IV för att infoga de FN/ECE-föreskrifter som görs obligatoriska genom artikel 4.4 i beslut 97/836/EG.

2. De åtgärder som avses i punkt 1, med undantag för de åtgärder som gäller bestämmelserna i artikel 10, ska antas före den 31 december 2010.

De åtgärder som gäller bestämmelserna i artikel 10 ska antas före den 31 december 2011.

3. Kommissionen får anta följande genomförandeåtgärder:

a) Åtgärder som undantar vissa fordon eller fordonstyper inom kategorierna M₂, M₃, N₂ och N₃ från skyldigheten att installera de avancerade fordonssystem som avses i artikel 10, om det kan påvisas, på grundval av en kostnadseffektivitetsanalys och med beaktande av alla relevanta säkerhetsaspekter, att dessa system inte är lämpade för fordonet eller fordonstypen i fråga.

b) Före den 31 december 2010 och på grundval av en kostnadseffektivitetsanalys, åtgärder som förkortar den period som anges i artikel 13.11 och som kan differentieras efter däckklass eller -kategori.

4. De åtgärder som anges i denna artikel och som avser att ändra icke väsentliga delar av denna förordning, bland annat genom att komplettera den, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 15.2.

Artikel 15

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska bistås av den tekniska kommittén för motorfordon som inrättas genom artikel 40.1 i direktiv 2007/46/EG.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5a.1–5a.4 och artikel 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

KAPITEL V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 16

Sanktioner vid bristande överensstämmelse

1. Medlemsstaterna ska fastställa bestämmelser om de sanktioner som ska tillämpas på tillverkarnas överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och dess genomförandeåtgärder och ska vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de

tillämpas. Dessa sanktioner ska vara effektiva, proportionerliga och avskräckande. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen senast den 20 februari 2011 eller, i tillämpliga fall, senast 18 månader efter den relevanta genomförandeåtgärdens ikraftträdande och ska utan dröjsmål anmäla varje senare ändring av dem.

2. De slags överträdelser som leder till sanktioner ska inbegripa åtminstone följande:

a) Lämnande av oriktiga uppgifter under godkännandeförfarandena eller de förfaranden som leder till ett återtagande.

b) Förfalskning av provningsresultat för typgodkännande.

c) Undanhållande av uppgifter eller tekniska anvisningar som skulle kunna leda till återtagande eller återkallande av typgodkännande.

Artikel 17

Rapportering

Kommissionen ska senast den 1 december 2012 och vart tredje år därefter lägga fram en översyn för Europaparlamentet och rådet, och till denna översyn föga eventuella förslag till ändringar av denna förordning eller andra relevanta gemenskapsrättsakter om att lägga till ytterligare säkerhetsfunktioner.

Artikel 18

Ändringar av direktiv 2007/46/EG

Bilagorna IV, VI, XI och XV till direktiv 2007/46/EG ska ändras i enlighet med bilaga III till denna förordning.

Artikel 19

Upphävande

1. Direktiv 70/221/EEG, 70/222/EEG, 70/311/EEG, 70/387/EEG, 70/388/EEG, 71/320/EEG, 72/245/EEG, 74/60/EEG, 74/61/EEG, 74/297/EEG, 74/408/EEG, 74/483/EEG, 75/443/EEG, 76/114/EEG, 76/115/EEG, 76/756/EEG, 76/757/EEG, 76/758/EEG, 76/759/EEG, 76/760/EEG, 76/761/EEG, 76/762/EEG, 77/389/EEG, 77/538/EEG, 77/539/EEG, 77/540/EEG, 77/541/EEG, 77/649/EEG, 78/316/EEG, 78/317/EEG, 78/318/EEG, 78/549/EEG, 78/932/EEG, 89/297/EEG, 91/226/EEG, 92/21/EEG, 92/22/EEG, 92/24/EEG, 92/114/EEG, 94/20/EEG, 95/28/EEG, 96/27/EEG, 96/79/EEG, 97/27/EEG, 98/91/EEG, 2000/40/EG, 2001/56/EG, 2001/85/EG och 2003/97/EG ska upphöra att gälla från och med den 1 november 2014.

2. Direktiv 92/23/EEG ska upphöra att gälla från och med den 1 november 2017.

3. Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till denna förordning.

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 november 2011.

Artiklarna 13.15 och 14 samt punkterna 1 a iii, 1 b iii, 1 b iv, 2 c, 3 a iii, 3 b iii, 3 c iii, 3 d iii, 3 e iii och 3 f i i bilaga III ska tillämpas från och med den 20 augusti 2009.

Punkterna 1 a i, 1 b i, 2 a, 3 a i, 3 b i, 3 c i, 3 d i, 3 e i och 3 f ii i bilaga III ska tillämpas från och med den 1 november 2014.

Punkterna 1 a ii, 1 b ii, 2 b, 3 a ii, 3 b ii, 3 c ii, 3 d ii och 3 e ii och punkt 4 i bilaga III ska tillämpas från och med den 1 november 2017.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 2009.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

E. ERLANDSSON

Ordförande

[illegible]

Område	Tillämplighet									
	M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
Identifikation av manöverorgan, kontrollampor och visare	X	X	X	X	X	X				
Avfrostnings- och avimningsanordningar	X	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)	(¹)				
Vindrutetorkare- och spolare	X	(²)	(²)	(²)	(²)	(²)				
Värmesystem	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Hjulskydd	X									
Huvudstöd	X									
Sidoskydd					X	X			X	X
Stänkskyddsanordningar					X	X			X	X
Rutor av säkerhetsglas	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Däck	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Hastighetsbegränsande anordningar		X	X		X	X				
Mått och vikter	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Utskjutande delar på förarhytter				X	X	X				
Fasta kopplingar	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X (³)	X	X	X	X
Brandfarlighet			X							
Bussar		X	X							
Frontalkollisionsskydd	X (⁴)									
Sidokollisionsskydd	X (⁵)			X (⁵)						
Fordon avsedda för transport av farligt gods				X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)	X (⁶)
Främre underkörningsskydd					X	X				

(¹) Fordon i denna kategori ska utrustas med en anordning för avfrostning och avimning av vindrutan med tillräcklig kapacitet.

(²) Fordon i denna kategori ska utrustas med vindrutetorkare och vindrutespolare med tillräcklig kapacitet.

(³) Gäller endast fordon som är försedda med kopplingsanordning.

(⁴) Med en högsta tekniskt tillåtna vikt på 2,5 ton.

(⁵) Gäller endast fordon där "sätets referenspunkt" ("R-punkt") för det lägsta sätet är högst 700 mm över marknivån. En definition av "R-punkt" finns i UNECE:s förordning 95.

(⁶) Gäller endast i de fall då tillverkare ansöker om typgodkännande av ett fordon som är avsett för transport av farligt gods.

BILAGA II

Krav för däck i fråga om väggrepp vid vått väglag, rullmotstånd och rullningsbuller

DEL A – KRAV FÖR VÄGGREPP VID VÅTT VÄGLAG

Däck av klass C1 ska uppfylla följande krav:

Användningskategori	Index för väggrepp vid vått väglag (G)
vinterdäck med en hastighetssymbol ("Q" eller lägre, exklusive "H") som anger en högsta tillåtna hastighet av högst 160 km/tim	≥ 0,9
vinterdäck med en hastighetssymbol ("R" och högre, inklusive "H") som anger en högsta tillåtna hastighet som är högre än 160 km/tim	≥ 1,0
normalt (vägtyp) däck	≥ 1,1

DEL B – RULLMOTSTÅND

De högsta värdena för rullmotståndskoefficienten för varje däcktyp, uppmätt i enlighet med ISO 28580, får inte överstiga följande:

Tabell 1

Däckklass	Högsta värde (kg/ton) första steget
C1	12,0
C2	10,5
C3	8,0

Tabell 2

Däckklass	Högsta värde (kg/ton) andra steget
C1	10,5
C2	9,0
C3	6,5

För vinterdäck ska gränsvärdena i tabell 2 ökas med 1 kg/ton.

DEL C – RULLNINGSBULLER

1. De bullernivåer som bestäms i enlighet med det förfarande som anges i denna förordnings genomförandeåtgärder får inte överstiga de gränsvärden som anges i punkterna 1.1 eller 1.2. I tabellerna i punkterna 1.1 och 1.2 visas de uppmätta värdena, korrigerade för temperatur, utom i fråga om C3-däck, och instrumenttolerans samt avrundade nedåt till närmaste heltalsvärde.

- 1.1 Däck av klass C1 med hänvisning till den nominella profilbredden hos det däck som provats

Däckklass	Nominell profilbredd (mm)	Gränsvärden i dB(A)
C1A	≤ 185	70
C1B	$> 185 \leq 215$	71
C1C	$> 215 \leq 245$	71
C1D	$> 245 \leq 275$	72
C1E	> 275	74

För däck som klassificeras som vinterdäck, däck för extra last och förstärkta däck samt för någon kombination av dessa klassificeringar ska ovanstående gränsvärden ökas med 1 dB(A).

- 1.2 Däck av klasserna C2 och C3 med hänvisning till däckseriens användningskategori

Däckklass	Användningskategori	Gränsvärden i dB(A)
C2	Normala däck	72
	Drivhjulsdäck	73
C3	Normala däck	73
	Drivhjulsdäck	75

För däck för särskilt bruk ska ovanstående gränsvärden höjas med 2 dB(A). Ytterligare 2 dB(A) ska tillåtas för vinterdäck i drivhjulsdäcksklass C2. För övriga typer av C2- och C3-däck ska ytterligare 2 dB tillåtas för vinterdäck.

BILAGA III

Ändringar av direktiv 2007/46/EG

Direktiv 2007/46/EG ska ändras på följande sätt:

1. Del I i bilaga IV ska ändras på följande sätt:

a) Tabellen ska ändras på följande sätt:

i) Punkterna 3–10, 12–38, 42–45 och 47–57 ska utgå.

ii) Punkt 46 ska utgå.

iii) Följande rad ska läggas till:

Punkt	Område	Rättsakt	Hänvisning till EUT	Tillämplighet									
				M ₁	M ₂	M ₃	N ₁	N ₂	N ₃	O ₁	O ₂	O ₃	O ₄
"63	Allmän säkerhet	Förordning (EG) nr 661/2009	EUT L 200, 31.7.2009, s. 1.	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X"

b) Tillägget ska ändras på följande sätt:

i) Punkterna 3–10, 12–37, 44, 45 och 50–54 i tabellen ska utgå.

ii) Punkt 46 i tabellen ska utgå.

iii) Följande rad ska läggas till:

	Område	Rättsakt	Hänvisning till EUT	M ₁
"63	Allmän säkerhet	Förordning (EG) nr 661/2009	EUT L 200, 31.7.2009, s. 1.	P/A"

iv) I förklaringsnoten ska följande text läggas till:

"P/A: Denna rättsakt är partiellt tillämplig. Det exakta tillämpningsområdet fastställs i förordningens genomförandeåtgärder."

2. I tillägget till bilaga VI ska tabellen ändras på följande sätt:

a) Punkterna 3–10, 12–38, 42–45 och 47–57 ska utgå.

b) Punkt 46 ska utgå.

c) Följande rad ska läggas till:

	Område	Rättsakt ⁽¹⁾	Ändrad genom	Tillämplig på varianter
"63	Allmän säkerhet	Förordning (EG) nr 661/2009"		

e) I tillägg 5 ska tabellen ändras på följande sätt:

i) Punkterna 3–10, 12–36, 42–45 och 47–57 ska utgå.

ii) Punkt 46 ska utgå.

iii) Följande rad ska läggas till:

Punkt	Område	Rättsakt	Mobilkranar i kategori N ₃
"63	Allmän säkerhet	Förordning (EG) nr 661/2009	P/A"

f) "Bokstävernas betydelse" ska ändras på följande sätt:

i) Punkterna C, U, W₅, och W₆ ska utgå.

ii) Följande text ska läggas till:

"P/A: Denna rättsakt är partiellt tillämplig. Det exakta tillämpningsområdet fastställs i förordningens genomförandeåtgärder."

4. I bilaga XV ska punkt 46 i tabellen utgå.

BILAGA IV

Förteckning över FN/ECE-föreskrifter vars tillämpning är obligatorisk

BILAGA V

Datum för genomförande av krav på elektroniska stabilitetskontrollsystem i fordon i kategorierna M₂, M₃, N₂, N₃, O₃ och O₄

Tabell 1 – Genomförandedatum för nya fordonstyper

Fordonskategori	Genomförandedatum
M ₂	11 juli 2013
M ₃ (klass III)	1 november 2011
M ₃ < 16 ton (pneumatisk transmission)	1 november 2011
M ₃ (klass II och B) (hydraulisk transmission)	11 juli 2013
M ₃ (klass III) (hydraulisk transmission)	11 juli 2013
M ₃ (klass III) (pneumatisk kontrolltransmission och hydraulisk krafttransmission)	11 juli 2014
M ₃ (klass II) (pneumatisk kontrolltransmission och hydraulisk krafttransmission)	11 juli 2014
M ₃ (övriga)	1 november 2011
N ₂ (hydraulisk transmission)	11 juli 2013
N ₂ (pneumatisk kontrolltransmission och hydraulisk krafttransmission)	11 juli 2014
N ₂ (övriga)	11 juli 2012
N ₃ (tvåaxlade dragfordon för påhängsvagnar)	1 november 2011
N ₃ (tvåaxlade dragfordon för påhängsvagnar med pneumatisk kontrolltransmission (ABS))	1 november 2011
N ₃ (tre axlar med elektrisk kontrolltransmission (EBS))	1 november 2011
N ₃ (två och tre axlar med pneumatisk kontrolltransmission (EBS))	11 juli 2012
N ₃ (övriga)	1 november 2011
O ₃ (kombinerat axeltryck på 3,5–7,5 ton)	11 juli 2012
O ₃ (övriga)	1 november 2011
O ₄	1 november 2011

Tabell 2 – Genomförandedatum för nya fordon

Fordonskategori	Genomförandedatum
M ₂	11 juli 2015
M ₃ (klass III)	1 november 2014
M ₃ < 16 ton (pneumatisk transmission)	1 november 2014
M ₃ (klass II and B) (hydraulisk transmission)	11 juli 2015
M ₃ (klass III) (hydraulisk transmission)	11 juli 2015
M ₃ (klass III) (pneumatisk kontrolltransmission och hydraulisk krafttransmission)	11 juli 2016
M ₃ (klass II) (pneumatisk kontrolltransmission och hydraulisk krafttransmission)	11 juli 2016
M ₃ (övriga)	1 november 2014
N ₂ (hydraulisk transmission)	11 juli 2015
N ₂ (pneumatisk kontrolltransmission och hydraulisk krafttransmission)	11 juli 2016
N ₂ (övriga)	1 november 2014
N ₃ (tvåaxlade dragfordon för påhängsvagnar)	1 november 2014
N ₃ (tvåaxlade dragfordon för påhängsvagnar med pneumatisk kontrolltransmission (ABS))	1 november 2014
N ₃ (tre axlar med elektrisk kontrolltransmission (EBS))	1 november 2014
N ₃ (två och tre axlar med pneumatisk kontrolltransmission (EBS))	1 november 2014
N ₃ (övriga)	1 november 2014
O ₃ (kombinerat axeltryck på 3,5–7,5 ton)	1 november 2014
O ₃ (övriga)	1 november 2014
O ₄	1 november 2014

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 662/2009**av den 13 juli 2009****om införande av ett förfarande för förhandling och ingående av avtal mellan medlemsstater och tredjeländer om särskilda frågor avseende tillämplig lag för avtalsförpliktelser och utomobligatoriska förpliktelser**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artiklarna 61 c, 65 och 67.5,

med beaktande av kommissionens förslag,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Avdelning IV i tredje delen av fördraget innehåller den
rättsliga grunden för antagande av gemenskapslagstift-
ning på området för civilrättsligt samarbete.

(2) Det civilrättsliga samarbetet mellan medlemsstater och
tredjeländer har av tradition reglerats i avtal mellan med-
lemsstaterna och dessa tredjeländer. Sådana avtal, som
det finns ett stort antal av, återspeglar ofta de särskilda
banden mellan en medlemsstat och ett tredjeland och
avser att fastställa en lämplig rättslig ram för att till-
godose de berörda parternas särskilda behov.

(3) Enligt artikel 307 i fördraget ska medlemsstaterna vidta
alla lämpliga åtgärder för att undanröja eventuella brister
när det gäller förenligheten mellan gemenskapens regel-
verk och internationella avtal mellan medlemsstater och
tredjeländer. Detta kan innebära att sådana avtal behöver
omförhandlas.

(4) För att fastställa en lämplig rättslig ram som tillgodoser
en viss medlemsstats särskilda behov beträffande dess
förbindelser med ett tredjeland kan det finnas ett uppen-
bart behov av att ingå nya avtal med tredjeländer angä-
ende civilrättsliga områden som omfattas av avdelning IV
i tredje delen av fördraget.

(5) I sitt yttrande 1/03 av den 7 februari 2006 om ingåendet
av den nya Luganokonventionen bekräftade Europeiska
gemenskapernas domstol att gemenskapen har förvärvat
exklusiv behörighet att ingå ett internationellt avtal som
Luganokonventionen med tredjeländer när det gäller frå-
gor som påverkar bestämmelserna i rådets förordning
(EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om dom-
stols behörighet och om erkännande och verkställighet av
domar på privaträttens område ⁽²⁾ (Bryssel I).

(6) Det är gemenskapen som enligt artikel 300 i fördraget
ska ingå avtal mellan gemenskapen och ett tredjeland i
frågor som omfattas av gemenskapens exklusiva behörig-
het.

(7) Enligt artikel 10 i fördraget ska medlemsstaterna under-
lätta för gemenskapen att fullgöra sina uppgifter och
avstå från varje åtgärd som skulle kunna äventyra att
fördragets mål uppnås. Denna skyldighet att samarbeta
lojalt är generellt tillämplig och gäller oberoende av om
gemenskapens behörighet är exklusiv eller inte.

(8) När det gäller avtal med tredjeländer om specifika civil-
rättsliga frågor som omfattas av gemenskapens exklusiva
behörighet bör det införas ett konsekvent och öppet för-
farande i syfte att bemyndiga en medlemsstat att ändra
ett befintligt avtal eller att förhandla om och ingå ett nytt
avtal, särskilt när gemenskapen själv inte har klargjort att
den har för avsikt att utöva sin externa behörighet att
ingå ett avtal, genom ett redan befintligt förhandlings-
mandat eller ett planerat förhandlingsmandat. Detta för-
farande bör inte påverka gemenskapens exklusiva behö-
righet och bestämmelserna i artiklarna 300 och 307 i
fördraget. Det bör anses som en undantagsåtgärd och bör
vara begränsat i räckvidd och tid.

(9) Denna förordning bör inte vara tillämplig om gemenska-
pen redan har ingått ett avtal i samma fråga med det
berörda tredjelandet. Två avtal bör anses handla om
samma fråga endast om och i den mån samma specifika
rättsliga frågor i sak regleras. Bestämmelser som enbart
utgör en allmän avsiktsförklaring om att samarbeta kring
denna fråga bör inte anses handla om samma fråga.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande av den 7 maj 2009 (ännu ej offentlig-
gjort i EUT) och rådets beslut av den 7 juli 2009.

⁽²⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (10) I undantagsfall bör vissa regionala avtal mellan ett fåtal medlemsstater och ett fåtal tredjeländer, till exempel två eller tre, vars avsikt är att behandla lokala situationer och som inte är öppna för anslutning från andra stater, även omfattas av denna förordning.
- (11) För att säkerställa att ett avtal som en medlemsstat planerar att ingå inte berövar gemenskapslagstiftningen dess effektivitet och inte undergräver den korrekta funktionen hos det system som inrättas genom den lagstiftningen, eller gemenskapens politik för yttre förbindelser enligt vad gemenskapen har beslutat, bör den berörda medlemsstaten vara skyldig att anmäla sin avsikt till kommissionen för att få ett bemyndigande att inleda eller fortsätta formella förhandlingar om ett avtal, liksom att ingå ett avtal. En sådan anmälan bör ske genom en skrivelse eller i elektronisk form. Den bör innehålla alla relevanta upplysningar och handlingar som gör det möjligt för kommissionen att bedöma förhandlingsresultatets förväntade inverkan på gemenskapslagstiftningen.
- (12) Det bör bedömas om det finns ett tillräckligt stort gemenskapsintresse av att ingå ett bilateralt avtal mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet, eller i tillämpliga fall av att ersätta ett befintligt bilateralt avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeland med ett gemenskapsavtal. I detta syfte bör samtliga medlemsstater informeras om alla anmälningar som kommissionen tar emot och som rör ett avtal som planeras av en medlemsstat, så att de får tillfälle att visa sitt intresse för att ansluta sig till den anmälande medlemsstatens initiativ. Om det under detta informationsutbyte skulle visa sig att det finns ett tillräckligt stort gemenskapsintresse bör kommissionen överväga att föreslå ett förhandlingsmandat i syfte att ingå ett avtal mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet.
- (13) Om kommissionen, i samband med sin bedömning av huruvida en medlemsstat ska bemyndigas att inleda förhandlingar med ett tredjeland, begär att en medlemsstat ska lämna ytterligare upplysningar bör denna begäran inte påverka tidsfristerna inom vilka kommissionen ska lämna sitt motiverade beslut om den medlemsstatens begäran.
- (14) Kommissionen bör, när den ger bemyndigande att inleda formella förhandlingar, vid behov kunna föreslå förhandlingsdirektiv eller begära att särskilda klausuler tas med i det planerade avtalet. Kommissionen bör, under samtliga etapper av förhandlingarna, informeras fullt ut om de frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, och bör tillåtas delta som observatör i förhandlingarna med avseende på dessa frågor.
- (15) När medlemsstaterna till kommissionen anmäler sin avsikt att inleda förhandlingar med ett tredjeland, bör de endast vara skyldiga att informera kommissionen om de delar som är relevanta för den bedömning som kommissionen ska göra. Kommissionens bemyndigande och eventuella förhandlingsdirektiv eller möjliga avslag från kommissionen bör endast gälla frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
- (16) Samtliga medlemsstater bör informeras om eventuella anmälningar till kommissionen som rör planerade eller framförhandlade avtal och om eventuella motiverade beslut av kommissionen som fattats enligt denna förordning. Denna information bör dock vara fullt förenlig med eventuella krav beträffande konfidentialitet.
- (17) Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör säkerställa att alla uppgifter som bedöms vara konfidentiella behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.
- (18) Om kommissionen på grundval av sin bedömning avser att inte ge sitt bemyndigande till att formella förhandlingar inleds eller till att ett framförhandlat avtal ingås bör den avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten innan den fattar sitt motiverade beslut. Om det gäller en vägran att bemyndiga ingåendet av ett framförhandlat avtal bör yttrandet även inlämnas till Europaparlamentet och rådet.
- (19) För att säkerställa att det framförhandlade avtalet inte utgör ett hinder för genomförandet av gemenskapens externa politik när det gäller rättsligt samarbete på privaträttens område, bör det i avtalet fastställas antingen att avtalet ska sägas upp helt eller delvis om ett avtal om samma fråga senare ingås mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och samma tredjeland, å andra sidan, eller att de relevanta bestämmelserna i avtalet direkt ska ersättas av bestämmelserna i ett sådant påföljande avtal.
- (20) Det bör fastställas övergångsbestämmelser för att täcka situationer där en medlemsstat, vid tidpunkten för ikraftträdandet av denna förordning, redan har påbörjat förhandlingar om ett avtal med ett tredjeland eller har slutfört förhandlingarna men ännu inte samtyckt till att bli bunden av avtalet.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

- (21) I syfte att säkerställa att det finns tillräckligt med erfarenhet av tillämpningen av denna förordning bör kommissionen lämna in en rapport om denna tillämpning tidigast åtta år efter antagandet av denna förordning. I rapporten bör kommissionen, genom att utöva sina rättigheter, bekräfta att denna förordning är tillfällig eller undersöka om denna förordning bör ersättas av en ny förordning som täcker samma ämnesområden eller även inbegriper särskilda frågor som omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet och som regleras genom andra gemenskapsinstrument, som avses i skäl 5.
- (22) Om den rapport som kommissionen lämnar in bekräftar att denna förordning är tillfällig bör medlemsstaterna fortfarande, efter inlämnandet av rapporten, kunna meddela kommissionen om pågående förhandlingar eller förhandlingar som redan tillkännagivits i syfte att erhålla ett bemyndigande att inleda formella förhandlingar.
- (23) I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål.
- (24) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade kungariket och Irland meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (25) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett förfarande som syftar till att bemyndiga en medlemsstat att ändra ett befintligt avtal eller att förhandla om och ingå ett nytt avtal med ett tredjeland, enligt de villkor som anges i denna förordning.

Detta förfarande påverkar inte gemenskapens och medlemsstaternas respektive behörigheter.

2. Denna förordning ska tillämpas på avtal om särskilda frågor, som helt eller delvis omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni

2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) ⁽¹⁾ och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 864/2007 av den 11 juli 2007 om tillämplig lag för utomobligatoriska förpliktelser (Rom II) ⁽²⁾.

3. Denna förordning ska inte vara tillämplig om gemenskapen redan har ingått ett avtal på samma ämnesområde med det berörda tredjelandet.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning avses med *avtal*
- a) ett bilateralt avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeland, och
 - b) ett regionalt avtal mellan ett begränsat antal medlemsstater och tredjeländer som är närliggande till dessa medlemsstater, vars avsikt är att behandla lokala situationer och som inte är öppet för anslutning från andra stater.
2. I samband med regionala avtal som avses i punkt 1 b ska varje hänvisning i denna förordning till en medlemsstat eller ett tredjeland tolkas som en hänvisning till de berörda medlemsstaterna respektive tredjeländerna.

Artikel 3

Anmälan till kommissionen

1. En medlemsstat som avser att inleda förhandlingar i syfte att ändra ett befintligt avtal eller ingå ett nytt avtal som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning ska anmäla detta skriftligen till kommissionen så snart som möjligt före det planerade inledandet av formella förhandlingar.

2. Anmälan ska vid behov inbegripa en kopia av det befintliga avtalet, utkastet till avtal eller utkastet till förslag samt all annan relevant dokumentation. Medlemsstaten ska redogöra för ämnet för förhandlingarna och särskilt ange vilka frågor som kommer att tas upp i det planerade avtalet, eller vilka bestämmelser i det befintliga avtalet som kommer att ändras. Medlemsstaten får tillhandahålla eventuell annan kompletterande information.

Artikel 4

Kommissionens bedömning

1. När kommissionen har mottagit den anmälan som avses i artikel 3 ska den bedöma om medlemsstaten får inleda formella förhandlingar.

⁽¹⁾ EUT L 177, 4.7.2008, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 199, 31.7.2007, s. 40.

2. Kommissionen ska vid den bedömningen först kontrollera om det särskilt planeras ett relevant förhandlingsmandat inför ingåendet av ett gemenskapsavtal med det berörda tredjelandet inom de kommande 24 månaderna. Om så inte är fallet ska kommissionen bedöma om samtliga följande villkor är uppfyll-da:

- a) Den berörda medlemsstaten har lämnat uppgifter som visar att den har ett särskilt intresse av att ingå ett avtal på grund av ekonomiska, geografiska, kulturella, historiska, sociala eller politiska band mellan medlemsstaten och det berörda tredjelandet.
 - b) Det planerade avtalet förefaller inte, på grundval av de uppgifter som har lämnats av medlemsstaten, göra gemenskapslagstiftningen ineffektiv och undergräva den korrekta funktionen hos det system som inrättas genom den lagen.
 - c) Det planerade avtalet kommer inte att undergräva de mål och avsikter med gemenskapens politik för yttre förbindelser som gemenskapen fastställt.
3. Om den information som medlemsstaten lämnat in är otillräcklig för att en bedömning ska kunna genomföras får kommissionen begära ytterligare information.

Artikel 5

Bemyndigande att inleda formella förhandlingar

1. Om det planerade avtalet uppfyller villkoren i artikel 4.2 ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 90 dagar från mottagandet av den anmälan som avses i artikel 3 och bemyndiga medlemsstaten att inleda formella förhandlingar om det avtalet.

Vid behov får kommissionen utfärda förhandlingsdirektiv och begära att särskilda klausuler införs i det planerade avtalet.

2. Det planerade avtalet ska innehålla en klausul om an-tingen
- a) fullständig eller delvis uppsägning av avtalet för det fall ge-menskapen, eller gemenskapen och dess medlemsstater, se-nare ingår ett avtal i samma ämne med samma tredjeland, eller
 - b) direkt ersättning av de relevanta bestämmelserna i avtalet med bestämmelser i ett påföljande avtal i samma ämne som ingås av gemenskapen, eller gemenskapen och dess medlemsstater, med samma tredjeland.

Klausulen som avses i första stycket a bör formuleras i linje med följande: "(medlemsstatens eller medlemsstaternas namn) ska helt eller delvis säga upp detta avtal om och när Europeiska gemenskapen eller Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater ingår ett avtal med (tredjelandets eller tredjeländernas namn) om samma civilrättsliga frågor som de som omfattas av detta avtal".

Klausulen som avses i första stycket b bör formuleras i linje med följande: "Detta avtal eller vissa av bestämmelserna i detta avtal ska upphöra att gälla den dag ett avtal mellan Europeiska gemenskapen eller Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och (tredjelandets eller tredjeländernas namn) träder i kraft med avseende på de frågor som regleras av det senare avtalet".

Artikel 6

Avslag på en begäran om att få inleda formella förhandlingar

1. Om kommissionen, på grundval av sin bedömning enligt artikel 4, avser att inte ge sitt bemyndigande till att formella förhandlingar inleds om det planerade avtalet, ska den avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten inom 90 dagar efter mottagandet av den anmälan som avses i artikel 3.

2. Den berörda medlemsstaten får inom 30 dagar efter det att den har mottagit kommissionens yttrande begära att kom-missionen inleder en dialog med den i syfte att finna en lösning.

3. Om den berörda medlemsstaten inte begär att kommis-sionen inleder en dialog med den inom den tidsfrist som fö-reskrivs i punkt 2, ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 130 dagar efter mottagandet av den anmälan som avses i artikel 3.

4. Om en sådan dialog som avses i punkt 2 äger rum ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 30 dagar efter det att dialogen har avslutats.

Artikel 7

Kommissionens deltagande i förhandlingarna

Kommissionen får delta i förhandlingarna mellan medlemsstaten och tredjelandet som observatör när det gäller frågor som om-fattas av denna förordning. Om kommissionen inte deltar som observatör, ska den hållas underrättad om framsteg och resultat under de olika skedena av förhandlingarna.

*Artikel 8***Bemyndigande att ingå avtalet**

1. Innan ett framförhandlat avtal undertecknas ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om utgången av förhandlingarna och översända avtalstexten.

2. Efter mottagandet av denna anmälan ska kommissionen bedöma om det framförhandlade avtalet

- a) uppfyller det villkor som anges i artikel 4.2 b,
- b) uppfyller det villkor som anges i artikel 4.2 c, om det finns nya och exceptionella omständigheter kopplade till detta villkor, och
- c) uppfyller det krav som anges i artikel 5.2.

3. Om det framförhandlade avtalet uppfyller de villkor och krav som avses i punkt 2, ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 90 dagar från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 1 och bemyndiga medlemsstaten att ingå avtalet.

*Artikel 9***Avslag på begäran om att få ingå ett avtal**

1. Om kommissionen, på grundval av sin bedömning enligt artikel 8.2, avser att inte ge sitt bemyndigande till att det framförhandlade avtalet ingås, ska den avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten samt till Europaparlamentet och rådet inom 90 dagar efter mottagandet av den anmälan som avses i artikel 8.1.

2. Den berörda medlemsstaten får inom 30 dagar efter det att den har mottagit yttrandet begära att kommissionen inleder en dialog med den i syfte att finna en lösning.

3. Om den berörda medlemsstaten inte begär att kommissionen inleder en dialog med den inom den tidsfrist som föreskrivs i punkt 2, ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 130 dagar efter mottagandet av den anmälan som avses i artikel 8.1.

4. Om en sådan dialog som avses i punkt 2 äger rum ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 30 dagar efter det att dialogen har avslutats.

5. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om sitt beslut inom 30 dagar efter det att beslutet har fattats.

*Artikel 10***Konfidentialitet**

Medlemsstaterna får i samband med att de i enlighet med artiklarna 3, 4.3 och 8 tillhandahåller information till kommissionen ange om någon del av den information som tillhandahålls ska betraktas som konfidentiell och om den kan delas med andra medlemsstater.

*Artikel 11***Information till medlemsstaterna**

Kommissionen ska tillsända medlemsstaterna de anmälningar som den mottagit enligt artiklarna 3 och 8 och vid behov kompletterande handlingar, liksom samtliga motiverade beslut enligt artiklarna 5, 6, 8 och 9, med beaktande av kraven beträffande konfidentialitet.

*Artikel 12***Övergångsbestämmelser**

1. Om en medlemsstat vid tidpunkten för denna förordnings ikraftträdande redan har inlett förhandlingar om ett avtal med ett tredjeland, ska artiklarna 3–11 tillämpas.

Om förhandlingsfasen så medger får kommissionen utfärda förhandlingsdirektiv eller begära införande av särskilda klausuler, i enlighet med artikel 5.1 andra stycket och artikel 5.2.

2. Om en medlemsstat vid tidpunkten för denna förordnings ikraftträdande redan har slutfört förhandlingarna, men ännu inte ingått avtalet, ska artiklarna 3, 8.2–4 och 9 tillämpas.

*Artikel 13***Översyn**

1. Tidigast den 13 juli 2017 ska kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

2. Denna rapport ska antingen

- a) bekräfta att det är lämpligt att denna förordning upphör att gälla det datum som fastställts i enlighet med artikel 14.1, eller
- b) rekommendera att denna förordning från och med det datumet ersätts av en annan förordning.

3. Om det i rapporten rekommenderas att denna förordning ersätts i enlighet med punkt 2 b ska rapporten åtföljas av ett lämpligt lagstiftningsförslag.

*Artikel 14***Sista giltighetsdag**

1. Denna förordning ska upphöra att gälla tre år efter det att kommissionen lagt fram den rapport som avses i artikel 13.

Den treårsperiod som avses i första stycket ska inledas första dagen i den månad som följer efter överlämnandet av rapporten till antingen Europaparlamentet eller rådet, beroende av vilket som infaller senare.

2. Trots att denna förordning upphör att gälla det datum som fastställts i enlighet med punkt 1, ska samtliga förhandlingar som är pågående det datumet och som en medlemsstat har inlett i enlighet med denna förordning tillåtas att fortgå och slutföras i enlighet med denna förordning.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 13 juli 2009.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

E. ERLANDSSON

Ordförande

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 663/2009**av den 13 juli 2009****om inrättande av ett program för hjälp till ekonomisk återhämtning genom finansiellt stöd från gemenskapen till projekt på energiområdet**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska
gemenskapen, särskilt artikel 156 och artikel 175.1,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téens yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽²⁾, och,

av följande skäl:

- (1) Den europeiska ekonomin upplever en kraftig nedgång till följd av finanskrisen. Det krävs extraordinära och omedelbara insatser för att bemöta denna allvarliga, exceptionella ekonomiska situation. För att återupprätta marknadsaktörernas förtroende måste det snarast utarbetas åtgärder som kan påverka ekonomin.
- (2) För att den europeiska ekonomin ska kunna vara stark och livskraftig på lång sikt står det samtidigt klart att den måste omstruktureras så att kraven på tryggad energiförsörjning och minskade utsläpp av växthusgaser kan mötas. Man är allt mer angelägen om att trygga gasförsörjningen, vilket stärker denna slutsats.
- (3) Mot denna bakgrund godkände Europeiska rådet den 11 och 12 december 2008 i sina slutsatser den ekonomiska återhämtningsplanen för Europa (återhämtningsplanen), som presenterades av kommissionen den 26 november 2008. I den beskrivs hur medlemsstaterna och Europeiska unionen kan samordna sin politik och stimulera den europeiska ekonomin. Denna stimulans ska främst inriktas på gemenskapens långsiktiga mål.
- (4) En viktig del av återhämtningsplanen är förslaget att öka gemenskapens utgifter på bestämda strategiska områden,

för att avhjälpa bristen på förtroende hos investerare och bana väg för en starkare ekonomi i framtiden. Europeiska rådet uppmanade kommissionen att lägga fram en förteckning över konkreta projekt, med hänsyn till lämplig geografisk balans, i syfte att öka investeringarna för utvecklingen av i synnerhet infrastrukturprojekt.

- (5) För att återhämtningsplanen ska bli effektiv är det av central vikt att finansiera åtgärder som snabbt kan inriktas på både den ekonomiska krisen och gemenskapens akuta energibehov. Det särskilda program som inrättas genom denna förordning bör dock inte på något sätt bli ett prejudikat för framtida samfinansieringsnivåer när det gäller infrastrukturinvesteringar.
- (6) För att dessa åtgärder ska kunna få en påtaglig och avsevärd verkan bör de inriktas på ett fåtal specifika sektorer. Det bör vara sektorer där åtgärden tydligt skulle bidra till att målen avseende tryggad energiförsörjning och minskade utsläpp av växthusgaser kan uppnås, det finns stora fullt utvecklade projekt som kan omsätta det betydande finansiella stödet på ett effektivt och ändamålsenligt sätt, och som kan katalysera stora investeringsbelopp från andra källor inbegripet Europeiska investeringsbanken, och där åtgärder på europeisk nivå skulle ge ett mervärde. Infrastruktur för gas- och elsektorn, vindkraft till havs och avskiljning och lagring av koldioxid är sektorer som uppfyller de kriterierna. Valet av de sektorerna är ett uttryck för de särskilda omständigheterna kring återhämtningsplanen och innebär inte att den höga prioritet som energieffektivitet och främjande av energi från förnybara energikällor fått i återhämtningsplanen ifrågasätts.
- (7) För det fall det inte är möjligt att göra åtaganden för alla finansiella medel före utgången av 2010 har kommissionen förklarat sin avsikt att, om så är lämpligt, när den rapporterar om genomförandet av denna förordning 2010 föreslå åtgärder som medger finansiering av projekt som överensstämmer med återhämtningsplanen, till exempel projekt inom området energieffektivitet och energi från förnybara energikällor.
- (8) När det gäller gas- och elinfrastrukturer har vissa nya utmaningar uppkommit under de senaste åren. De senaste gaskriserna (vintrarna 2006 och 2009) och de stigande oljepriserna fram till mitten av 2008 har visat hur sårbart Europa är. De inhemska energikällorna – gas och olja – har krympt i en omfattning som gör att Europa blivit allt mer beroende av import för sin energiförsörjning. I detta sammanhang kommer energinfrastrukturen att ha stor betydelse.

⁽¹⁾ Yttrande av den 13 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Europaparlamentets yttrande av den 6 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT) och rådets beslut av den 7 juli 2009.

- (9) Den ekonomiska och finansiella krisen påverkar emellertid genomförandet av projekt för energiinfrastruktur. En del viktiga projekt – bland annat projekt av gemenskapsintresse – kan bli kraftigt försenade till följd av bristande resurser. Det är därför lämpligt att snabbt vidta stödåtgärder för investeringar i energiinfrastruktur. Med tanke på att det krävs lång tid för att planera och genomföra sådana projekt är det viktigt att gemenskapen omedelbart investerar i sådan infrastruktur, så att framför allt utvecklingen av projekt av särskild betydelse för en trygg energiförsörjning inom gemenskapen kan påskyndas. Detta kommer att vara avgörande för att trygga energiförsörjningen i gemenskapen till konkurrenskraftiga priser, när ekonomin återhämtar sig och den globala efterfrågan på energi stiger.
- (10) Bland infrastrukturprojekten måste sådana projekt väljas ut som är viktiga för den inre energimarknadens funktion och för en trygg energiförsörjning, och som även bidrar till återhämtningen av ekonomin.
- (11) Särskilt när det gäller avskiljning och lagring av koldioxid och vindkraft till havs bör denna förordning bygga på den europeiska strategiska planen för energiteknik som lades fram av kommissionen den 22 november 2007, med uppmaning till en gemensam och strategisk plan för energiforskning och innovation i enlighet med målen för EU:s energipolitik och ett åtagande att genomföra sex europeiska näringslivsinitiativ. Vid sitt möte den 16 oktober 2008 uppmanade Europeiska rådet i sina slutsatser kommissionen att kraftigt påskynda genomförandet av den europeiska strategiska planen för energiteknik. Genom programmet tas initiativ till finansiering av avskiljning och lagring av koldioxid och vindkraftsprojekt till havs utan att det påverkar de framtida sex europeiska näringslivsinitiativ för demonstrationsprojekt på energiområdet som beskrivs i den europeiska strategiska planen för energiteknik.
- (12) För att denna förordning ska ha en omedelbar inverkan på den ekonomiska krisen är det väsentligt att den innehåller en förteckning över de projekt som direkt kan få finansiellt stöd. Förutsättningen är att de respekterar kriterierna för effektivitet och ändamålsenlighet samt de gränser som fastställs i finansieringsramen.
- (13) När det gäller projekt för gas- och elinfrastrukturer bör en förteckning upprättas enligt hur projekten bidrar till en trygg och diversifierad energiförsörjning, i enlighet med kommissionens andra strategiska energioversyn av den 13 november 2008 som godkännts av Europaparlamentet i dess resolution av den 3 februari 2009 och av rådet i dess slutsatser av den 19 februari 2009. Projekt bör väljas ut på grundval av hur de genomför de prioriteringar som fastställs i den översynen, om de uppnått en viss mognad, och hur de bidrar till trygg och diversifierad energiförsörjning, optimering av nätkapaciteten och integrering av den inre energimarknaden, särskilt när det gäller gränsöverskridande avsnitt, utveckling av nätet i syfte att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen genom att minska isoleringen av gemenskapens minst gynnade regioner och öar, anslutning av förnybara energikällor, de sammankopplade nätens säkerhet, tillförlitlighet och driftskompatibilitet, och solidaritet mellan medlemsstater. För genomförandet av de projekten krävs engagemang från nationella, regionala och lokala myndigheter, så att de administrativa förfarandena och tillstånden kan påskyndas. För många projekt blir annars inget stöd att vänta inom den fastställda tidsramen.
- (14) När det gäller vindkraft till havs bör förteckningen omfatta projekt som, på grundval av information från aktörer inom ramen för den europeiska teknikplattformen för vindenergi (European Wind Energy Technology Platform), från industrin och från andra håll, kan anses vara godkända och redo för genomförande, innovativa men samtidigt baserade på väletablerade koncept, kapabla att påskynda genomförandet till följd av finansiell stimulans, ha gränsöverskridande betydelse och vara storskaliga. De ska även kunna demonstrera hur resultaten av tekniska framsteg ska spridas på ett effektivt sätt mot bakgrund av de mål och strukturer som godkänts genom den europeiska strategiska planen för energiteknik. Det finansiella stödet bör riktas till de projekt vars utveckling förväntas kunna göra stora framsteg under 2009 och 2010.
- (15) När det gäller avskiljning och lagring av koldioxid bör förteckningen i princip utarbetas på grundval av information från aktörer inom ramen för forumet om fossila bränslen (Fossil Fuel Forum), teknikplattformen för kraftverk för fossila bränslen utan utsläpp (Zero Emissions Fossil Fuel Power Plants Technology Platform) och från andra källor. Det finansiella stödet bör riktas till de projekt vars utveckling förväntas kunna göra stora framsteg under 2009 och 2010. Bedömningen av huruvida projekt kan komma i fråga ska göras på grundval av om en fullt utvecklad och genomförbar plan finns för industrianläggningen, inbegripet avskiljning av koldioxid, om en fullt utvecklad och genomförbar plan finns för transport och lagring av koldioxid, och om ett uttalat åtagande om att stödja projektet finns från lokala myndigheter. Projekten bör även demonstrera hur resultaten av tekniska framsteg ska spridas på ett effektivt sätt och hur de ska bidra till att de mål som fastställs i den europeiska strategiska planen för energiteknik ska kunna uppnås snabbare.
- (16) Det kommer att bli nödvändigt att göra ett urval bland de förslag som kan komma ifråga. Urvalet bör bland annat garantera att inte mer än ett förslag gällande avskiljning och lagring av koldioxid i varje medlemsstat får stöd. Syftet är att se till att många olika typer av geologiska lagringsförhållanden undersöks och att stödja en ekonomisk återhämtning i hela Europa.

- (17) Gemenskapsfinansiering bör inte på ett orimligt sätt snedvrída konkurrensen eller den inre marknadens funktion, särskilt med avseende på reglerna om tillträde för tredje part och eventuella undantag för sådant tillträde. Eventuella ytterligare nationella medel utöver gemenskapsfinansiering bör omfattas av reglerna för statligt stöd. Oavsett form bör gemenskapens finansiella stöd beviljas i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 av den 25 juni 2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽¹⁾ (budgetförordningen), och kommissionens förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002 av den 23 december 2002 om genomförandebestämmelser för rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 med budgetförordning för Europeiska gemenskapernas allmänna budget ⁽²⁾, utom då bestämmelserna i den här förordningen uttryckligen avviker från reglerna i dessa förordningar.
- (18) På grund av det akuta behovet att ta itu med den ekonomiska krisen och gemenskapens trängande energibehov innehåller denna förordning redan detaljerade bestämmelser om villkoren för finansiellt stöd, inbegripet en förteckning över projekt som kan komma i fråga. På grund av det trängande behovet av stimulansåtgärder bör dessutom samtliga rättsliga åtaganden för genomförande av de budgetåtaganden som görs 2009 och 2010 göras före utgången av 2010.
- (19) I samband med genomförandet av de åtgärder som finansieras genom denna förordning bör gemenskapens ekonomiska intressen skyddas med hjälp av förebyggande åtgärder mot bedrägeri, korruption och all annan olaglig verksamhet genom effektiva kontroller, genom återkrav av felaktigt utbetalda belopp och genom effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder i de fall oegentligheter konstateras, i enlighet med rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen ⁽³⁾, rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter ⁽⁴⁾, och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/1999 av den 25 maj 1999 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) ⁽⁵⁾.
- (20) Med tanke på den typ av frågor som omfattas av delprogrammen bör kommissionen bistås av olika kommittéer för urvalet av förslag som kan erhålla stöd och för fastställandet av de stödbelopp som beviljas enligt respektive delprogram.
- (21) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽⁶⁾.
- (22) Eftersom målen för denna förordning, nämligen att bidra till ekonomisk återhämtning i gemenskapen, möta kraven på tryggad energiförsörjning och minska utsläppen av växthusgaser genom ökade utgifter på bestämda strategiska områden, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av denna förordnings tillämpningsområde och de utvalda områdenas och projektens särskilda egenskaper, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, får gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (23) På grund av det akuta behovet av att ta itu med den ekonomiska krisen och gemenskapens trängande energibehov bör denna förordning träda i kraft omedelbart efter det att den har offentliggjorts.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

INLEDANDE BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Genom denna förordning inrättas ett finansieringsinstrument med titeln Europeiska energiprogrammet för återhämtning (återhämtningsprogrammet) – för utveckling av projekt på energiområdet i gemenskapen som genom finansiella stimulansåtgärder bidrar till ekonomisk återhämtning, trygg energiförsörjning och minskade utsläpp av växthusgaser.

Genom denna förordning inrättas delprogram i syfte att uppnå målen på följande områden:

- a) Gas- och elinfrastrukturer.
- b) Vindkraft till havs.
- c) Avskiljning och lagring av koldioxid.

Denna förordning kartlägger vilka projekt som ska finansieras inom varje delprogram, och fastställer kriterier för identifiering och genomförande av åtgärder för att förverkliga dessa projekt.

⁽¹⁾ EGT L 248, 16.9.2002, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 357, 31.12.2002, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EGT L 292, 15.11.1996, s. 2.

⁽⁵⁾ EGT L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽⁶⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) *avskiljning och lagring av koldioxid*: avskiljning av koldioxid (CO₂) från industrianläggningar, dess transport till en lagringsplats och injektering i en lämplig geologisk formation för permanent lagring under jord.
- b) *stödberättigande kostnader*: samma betydelse som i förordning (EG, Euratom) nr 2342/2002.
- c) *gas- och elinfrastrukturer*:
 - i) högspänningsledningar, med undantag för sådana som ingår i distributionsnät, samt undervattenskablar, förutsatt att denna infrastruktur används för interregional eller internationell överföring eller sammankoppling,
 - ii) högtrycksgasledningar, med undantag för sådana som ingår i distributionsnät,
 - iii) lagringsutrymmen under jord som är anslutna till sådana högtrycksgasledningar som avses i led ii,
 - iv) anläggningar för mottagning, lagring och återförgasning av flytande naturgas (LNG),
 - v) utrustning och installationer som krävs för att den infrastruktur som avses i leden i, ii, iii eller iv ska fungera väl, inbegripet system för skydd, övervakning och kontroll.
- d) *del av ett projekt*: verksamhet som är finansiellt, tekniskt eller tidsmässigt självständigt, och som bidrar till att slutföra ett projekt.
- e) *investeringsfas*: den fas under ett projekt då konstruktionen sker och kapitalkostnaderna uppkommer.
- f) *vindkraft till havs*: den elkraft som genereras av turbinmotorer med hjälp av vindkraft till havs, antingen nära eller långt från kusten.
- g) *planeringsfas*: den fas under ett projekt som föregår investeringsfasen, under vilken genomförandet av projektet förbereds, eventuellt inbegripet genomförbarhetsstudie, förberedande och tekniska utredningar och ansökan om licenser och tillstånd samt kapitalkostnader.

Artikel 3

Budget

1. Finansieringsramen för genomförandet av återhämtningsprogrammet under 2009 och 2010 ska vara 3 980 000 000 EUR och fördelas enligt följande:

- a) Projekt för gas- och elinfrastrukturer: 2 365 000 000 EUR.
- b) Projekt för vindkraft till havs: 565 000 000 EUR.
- c) Projekt för avskiljning och lagring av koldioxid: 1 050 000 000 EUR.

2. Enskilda rättsliga åtaganden för genomförande av de budgetåtaganden som görs 2009 och 2010 ska göras senast den 31 december 2010.

KAPITEL II

DELPROGRAM

AVSNITT 1

Projekt för gas- och elinfrastrukturer

Artikel 4

Mål

Gemenskapen ska främja sådana projekt för gas- och elinfrastrukturer som ger högst mervärde för gemenskapen och bidrar till följande mål:

- a) Trygghet och diversifiering när det gäller energikällor, försörjningsvägar och energiförsörjning.
- b) Optimering av energinätens kapacitet och integrering av den inre energimarknaden, särskilt när det gäller gränsöverskridande avsnitt.
- c) Utveckling av nätet i syfte att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen genom att minska isoleringen av gemenskapens minst gynnade regioner eller öar.
- d) Anslutning och integrering av förnybara energikällor.
- e) Säkerhet, tillförlitlighet och driftskompatibilitet hos de sammankopplade energinäten, inbegripet möjligheten att använda gasflöden i flera riktningar, där så är nödvändigt.

Artikel 5

Prioriteringar

Syftet med återhämtningsprogrammet är att utan dröjsmål anpassa och utveckla energinät av särskilt stor betydelse för gemenskapen till stöd för den inre energimarknaden och, framför allt, att öka sammanlänkningskapaciteten och problem som rör trygghet och diversifiering av försörjningen samt att undanröja miljörelaterade, tekniska och finansiella hinder. Det krävs särskilt gemenskapsstöd för att mer intensivt utveckla energinäten och påskynda utbyggnaden av dem, särskilt när det finns få försörjningsvägar och försörjningskällor.

Artikel 6

Beviljande av finansiellt stöd från gemenskapen

1. Finansiellt stöd enligt återhämtningsprogrammet (stöd enligt återhämtningsprogrammet) för projekt för gas- och elinfrastrukturer ska tilldelas åtgärder som leder till genomförande av projekt enligt del A i bilagan, eller delar av sådana projekt, när dessa bidrar till målen i artikel 4.

2. Kommissionen ska utlysa en inbjudan att lämna förslag för att identifiera de åtgärder som avses i punkt 1 och ska utvärdera förslagens förenlighet med de kriterier för stödberättigande som fastställs i artikel 7 och de urvals- och tilldelningskriterier som fastställs i artikel 8.

3. Kommissionen ska informera stödmottagarna om allt stöd enligt återhämtningsprogrammet som kommer att beviljas.

Artikel 7

Stödberättigande

1. Förslagen ska endast berättiga till stöd enligt återhämtningsprogrammet om de leder till att projekten i del A i bilagan genomförs och de inte överstiger det maximala belopp för stöd enligt återhämtningsprogrammet som föreskrivs där och uppfyller urvals- och tilldelningskriterierna i artikel 8.

2. Projektförslag kan lämnas

- a) av en medlemsstat eller gemensamt av flera medlemsstater,
- b) med godkännande från samtliga medlemsstater som är direkt berörda av det aktuella projektet,
 - i) av ett offentligt eller privat företag eller gemensamt av flera offentliga eller privata företag,
 - ii) av en internationell organisation eller gemensamt av flera internationella organisationer, eller
 - iii) av ett gemensamt företag.

3. Förslag från fysiska personer är inte stödberättigande.

Artikel 8

Urvals- och tilldelningskriterier

1. Vid bedömningen av de förslag som lämnats in enligt den inbjudan att lämna förslag som avses i artikel 6.2 ska kommissionen tillämpa följande urvalskriterier:

- a) En sund och tekniskt relevant strategi.
- b) Ett sunt finansieringspaket för hela investeringsfasen för åtgärden.

2. Vid bedömningen av de förslag som lämnats in enligt den inbjudan att lämna förslag som avses i artikel 6.2 ska kommissionen tillämpa följande tilldelningskriterier:

- a) Projektets mognadsgrad, dvs. huruvida det har nått investeringsfasen och kommer att ha stora kapitalutgifter före utgången av 2010.
- b) I vilken utsträckning avsaknad av finansiering fördröjer genomförandet av åtgärden.
- c) I vilken utsträckning ett stöd enligt återhämtningsprogrammet kommer att stimulera offentlig och privat finansiering.
- d) Samhällsekonomisk inverkan.
- e) Miljöpåverkan.
- f) Bidrag till energinätets kontinuitet och driftskompatibilitet samt till optimeringen av dess kapacitet.
- g) Bidrag till att förbättra kvaliteten, tryggheten och säkerheten med avseende på tjänsterna.
- h) Bidrag till skapandet av en väl integrerad energimarknad.

Artikel 9

Finansieringsvillkor

1. Stödet enligt återhämtningsprogrammet ska bidra till projektrelaterade utgifter för projektets genomförande som betalas av stödmottagare eller tredje parter som ansvarar för att projektet genomförs.

2. Stöd enligt återhämtningsprogrammet får inte överstiga 50 % av de stödberättigande kostnaderna.

*Artikel 10***Instrument**

1. Efter den inbjudan att lämna förslag som avses i artikel 6.2 ska kommissionen, i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 26.2, välja ut de förslag som kommer att få stöd enligt återhämtningsprogrammet och fastställa det belopp för stöd enligt återhämtningsprogrammet som kommer att beviljas. Kommissionen ska fastställa villkor och förfaranden för genomförandet.

2. Stödet enligt återhämtningsprogrammet ska beviljas på grundval av kommissionens beslut.

*Artikel 11***Medlemsstaternas finansiella ansvar**

1. Medlemsstaterna ska i nära samarbete med kommissionen svara för den tekniska övervakningen och den finansiella kontrollen av projekten samt intyga att kostnaderna för projekt eller delar av projekt verkligen har uppkommit, att de är stödberättigande samt att de är förenliga med denna förordning. Medlemsstaterna får begära att kommissionen medverkar vid kontroller på plats.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilka åtgärder som vidtagits i enlighet med punkt 1 och ska särskilt redogöra för vilka kontroll-, lednings- och övervakningssystem som har upprättats för att se till att projekt genomförs framgångsrikt.

*AVSNITT 2***Projekt för vindkraft till havs***Artikel 12***Beviljande av stöd enligt återhämtningsprogrammet**

1. Stöd enligt återhämtningsprogrammet för projekt för vindkraft till havs ska tilldelas efter en inbjudan att lämna förslag som begränsas till genomförandet av sådana projekt som förtecknas i del B i bilagan.

2. Kommissionen ska utlysa en inbjudan att lämna förslag för att identifiera de åtgärder som avses i punkt 1 och ska utvärdera förslagens förenlighet med de kriterier för stödberättigande som fastställs i artikel 13 och de urvals- och tilldelningskriterier som fastställs i artikel 14.

3. Kommissionen ska informera stödmottagarna om allt stöd enligt återhämtningsprogrammet som kommer att beviljas.

*Artikel 13***Stödberättigande**

1. Förslagen ska endast berättiga till stöd enligt återhämtningsprogrammet om de leder till att projekten i del B i bilagan genomförs och de inte överstiger det maximala belopp för stöd enligt återhämtningsprogrammet som föreskrivs där och uppfyller urvals- och tilldelningskriterierna i artikel 14. Projekten ska drivas av ett kommersiellt företag.

2. Förslag kan lämnas in av ett företag eller gemensamt av flera företag.

3. Förslag från fysiska personer är inte stödberättigande.

*Artikel 14***Urvals- och tilldelningskriterier**

1. Vid bedömningen av de förslag som lämnats in enligt den inbjudan att lämna förslag som avses i artikel 12.1 ska kommissionen tillämpa följande urvalskriterier:

- a) En sund och tekniskt relevant strategi.
- b) Ett sunt finansieringspaket för hela investeringsfasen för projektet.

2. Vid bedömningen av de förslag som lämnats in enligt den inbjudan att lämna förslag som avses i artikel 12.1 ska kommissionen tillämpa följande tilldelningskriterier:

- a) Projektets mognadsgrad, dvs. huruvida det har nått investeringsfasen och kommer att ha stora kapitalutgifter före utgången av 2010.
- b) I vilken utsträckning avsaknad av finansiering fördröjer genomförandet av åtgärden.
- c) I vilken utsträckning projektet förbättrar eller utvidgar de anläggningar eller infrastrukturer som redan är under uppbyggnad, eller befinner sig i planeringsstadiet.
- d) I vilken utsträckning projektet omfattar byggandet av fullskaliga installationer och infrastrukturer i industriell skala, och den mån i vilken det avser något av följande:
 - i) Förmågan att kompensera variabiliteten hos vindenergin genom integrativa system.
 - ii) Storskaliga lagringssystem.
 - iii) Styrning av vindkraftsparker som virtuella kraftverk (mer än 1 GW).
 - iv) Turbiner som placerats längre från land eller på ett större djup (20–50 m) än vad som för närvarande utgör normen.

- v) Ny utformning av fundamentet.
- vi) Processer för montering, installation, drift och nedläggning samt provning av dessa processer i projekt i naturlig storlek.
- e) De innovativa inslagen i projektet och i vilken utsträckning projektet kommer att demonstrera genomförandet av sådana inslag.
- f) Projektets effekter och dess bidrag till gemenskapens nät för vindkraft till havs, samt den mån i vilken projektet kan komma att få efterföljare.
- g) Det engagemang som visats från stödmottagarnas sida att sprida resultaten av de tekniska framsteg som gjorts inom projektet till andra aktörer i Europa på ett sätt som är förenligt med gemenskapslagstiftningen och särskilt med de mål och strukturer som beskrivs i den europeiska strategiska planen för energiteknik.

Artikel 15

Finansieringsvillkor

1. Stödet enligt återhämtningsprogrammet ska bidra till projektrelaterade utgifter för projektets genomförande.
2. Stöd enligt återhämtningsprogrammet får inte överstiga 50 % av de stödberättigande kostnaderna.

Artikel 16

Instrument

1. Efter den inbjudan att lämna förslag som avses i artikel 12.1 ska kommissionen, i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 26.2, välja ut de förslag som kommer att få stöd enligt återhämtningsprogrammet och fastställa det stödbelopp som kommer att beviljas. Kommissionen ska fastställa villkor och förfaranden för genomförandet av förslagen.
2. Stödet enligt återhämtningsprogrammet ska beviljas på grundval av överenskommelser om finansiering.

AVSNITT 3

Projekt för avskiljning och lagring av koldioxid

Artikel 17

Beviljande av stöd enligt återhämtningsprogrammet

1. Stöd enligt återhämtningsprogrammet för projekt för avskiljning och lagring av koldioxid ska tilldelas för åtgärder som

leder till genomförande av projekten som förtecknas i del C i bilagan.

2. Kommissionen ska utlysa en inbjudan att lämna förslag för att identifiera de åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel och ska utvärdera förslagens förenlighet med de kriterier för stödberättigande som fastställs i artikel 18 och de urvals- och tilldelningskriterier som fastställs i artikel 19.

3. Om flera förslag till projekt lokaliserade i samma medlemsstat är förenliga med kriterierna för stödberättigande enligt artikel 18 och urvalskriterierna enligt artikel 19.1 ska kommissionen endast utse ett förslag per medlemsstat för stöd enligt återhämtningsprogrammet, på grundval av tilldelningskriterierna i artikel 19.2.

4. Kommissionen ska informera stödmottagarna om allt stöd enligt återhämtningsprogrammet som kommer att beviljas.

Artikel 18

Stödberättigande

1. Förslag ska endast berättiga till stöd enligt återhämtningsprogrammet om de leder till att projekt förtecknade i del C i bilagan genomförs och om de uppfyller urvals- och tilldelningskriterierna i artikel 19 samt följande villkor:

- a) Projekten visar att de har kapacitet att avskilja minst 80 % av koldioxiden i industrianläggningar och att transportera och geologiskt lagra koldioxiden på ett säkert sätt under jord.
 - b) I kraftanläggningar visas avskiljningen av koldioxiden för en anläggning med en elektrisk uteffekt på minst 250 MW eller likvärdigt.
 - c) Initiativtagarna till projektet undertecknar en bindande förklaring om att den allmänna kunskap som genereras av demonstrationsanläggningen kommer att göras tillgänglig för hela näringen och för kommissionen för att på så sätt bidra till den europeiska strategiska planen för energiteknik.
2. Förslagen ska lämnas in av ett företag eller gemensamt av flera företag.
 3. Förslag från fysiska personer är inte stödberättigande.

Artikel 19

Urvals- och tilldelningskriterier

1. Vid bedömningen av de förslag som lämnats in enligt den inbjudan att lämna förslag som avses i artikel 17.2 ska kommissionen tillämpa följande urvalskriterier:

- a) En sund och tekniskt relevant strategi.

- b) Projektets mognadsgrad, dvs. huruvida det har nått investeringsfasen, vilket omfattar utforskning och utveckling av lagringsalternativ, och kommer att ha stora investeringsrelaterade utgifter för projektet före utgången av 2010.
- c) Ett sunt finansieringspaket för hela investeringsfasen för projektet.
- d) Uppgifter om samtliga tillstånd som krävs för uppförande och drift av projektet på föreslagen anläggningsplats och om att det finns en strategi för att följa villkoren i dessa tillstånd.

2. Vid bedömningen av de förslag som lämnats in enligt den inbjudan att lämna förslag som avses i artikel 17.2 ska kommissionen tillämpa följande tilldelningskriterier:

- a) I vilken utsträckning avsaknad av finansiering fördröjer genomförandet av åtgärden.
- b) Begärt stöd per ton förhindrade koldioxidutsläpp under de fem första driftåren.
- c) Projektets komplexitet och innovationsgraden för anläggningen som helhet inbegripet annan tillhörande forskningsverksamhet samt det engagemang som visats från stödmottagarnas sida att sprida resultaten av de tekniska framsteg som gjorts inom projektet till andra aktörer i Europa på ett sätt som är förenligt med gemenskapslagstiftningen och särskilt med de mål och strukturer som beskrivs i den europeiska strategiska planen för energiteknik.
- d) En sund och relevant förvaltningsplan som, bland annat med avseende på de vetenskapliga, produktionstekniska och tekniska uppgifter och data som den innehåller, omfattar dokumenterade indikatorer på att förslaget kommer att innebära att projektet står driftsklart senast den 31 december 2015.

Artikel 20

Finansieringsvillkor

1. Stödet enligt återhämtningsprogrammet ska bidra enbart till sådana projektrelaterade utgifter för genomförandet av projektet som kan tillskrivas avskiljning, transport och lagring av koldioxid, med beaktande av möjliga driftsfördelar.
2. Stödet enligt återhämtningsprogrammet får inte överstiga 80 % av de totala stödberättigande investeringskostnaderna.

Artikel 21

Instrument

1. Efter den inbjudan att lämna förslag som avses i artikel 17.2 ska kommissionen, i enlighet med det förvaltnings-

förfarande som avses i artikel 26.2, välja ut de förslag som kommer att få stöd enligt återhämtningsprogrammet och fastställa det belopp för stöd enligt återhämtningsprogrammet som kommer att beviljas. Kommissionen ska fastställa villkor och förfaranden för genomförandet av förslagen.

2. Stödet enligt återhämtningsprogrammet ska beviljas på grundval av överenskommelser om finansiering.

KAPITEL III

GEMENSAMMA BESTÄMMELSER

Artikel 22

Annat stöd enligt återhämtningsprogrammet och andra instrument

1. En del av gemenskapens stöd till de projekt som förtecknas i bilagan kan genomföras genom ett bidrag till ett lämpligt instrument i Europeiska investeringsbankens regi. Bidraget får inte överstiga 500 000 000 EUR.
2. Risken för gemenskapen i förhållande till instrumentet för lånegarantier eller andra finansieringsinstrument, inbegripet förvaltningsavgifter och andra stödberättigande kostnader, ska vara begränsad till det belopp med vilket gemenskapen bidrar till instrumentet och Europeiska unionens budget ska inte vara bunden av något annat ansvar.
3. Kommissionen ska, i enlighet med det förvaltningsförfarande som avses i artikel 26.2, besluta om storleken på det stöd enligt återhämtningsprogrammet som ska beviljas instrumentet. Kommissionen och Europeiska investeringsbanken ska upprätta ett samförståndsavtal med villkor och metoder för genomförandet av beslutet.

Artikel 23

Programplanering och genomförandebestämmelser

1. Varje inbjudan att lämna förslag ska inledas direkt av kommissionen på grundval av de tillgängliga budgetmedel som avses i artikel 3.1 och på grundval av de kriterier för stödberättigande, urval och tilldelning som fastställs i kapitel II.
2. Stödet enligt återhämtningsprogrammet får endast omfatta sådana projektrelaterade utgifter som betalas av stödmottagare och, när det gäller projekt enligt artikel 9, tredje parter som ansvarar för att projektet genomförs. Utgifterna kan vara stödberättigande från och med den dag som avses i artikel 29.
3. Moms ska inte vara en stödberättigande kostnad med undantag för moms som inte återbetalas.

4. Projekt och åtgärder som finansieras inom ramen för denna förordning ska genomföras i överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen och med beaktande av all relevant gemenskapspolitik, särskilt med avseende på konkurrens inklusive tillämpliga regler för statligt stöd, miljöskydd, hälsa, hållbar utveckling och offentlig upphandling.

Artikel 24

Medlemsstaternas allmänna ansvar

Medlemsstaterna ska inom sina ansvarsområden vidta alla de åtgärder som krävs för att genomföra projekt som får stöd enligt återhämtningsprogrammet, framför allt genom effektiva administrativa förfaranden samt tillstånds-, licens- och certifieringsförfaranden.

Artikel 25

Skydd av Europeiska gemenskapernas ekonomiska intressen

1. Kommissionen ska se till att gemenskapens finansiella intressen skyddas i samband med genomförandet av åtgärder som finansieras enligt denna förordning, genom att förebyggande åtgärder vidtas mot bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet, med hjälp av effektiva kontroller och genom att belopp som felaktigt betalats ut återkrävs samt om oegentligheter upptäcks, genom effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder i enlighet med förordning (EG, Euratom) nr 2988/95, förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 och förordning (EG) nr 1073/1999.

2. För de gemenskapsåtgärder som finansieras enligt denna förordning ska begreppet oegentligheter som avses i artikel 1.2 i förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 avse varje överträdelse av en bestämmelse i gemenskapsrätten eller brott mot en avtalsförpliktelse som är följden av en handling eller en underlåtenhet av en ekonomisk aktör och som har lett till eller skulle ha lett till en negativ ekonomisk effekt för Europeiska unionens allmänna budget eller budgetar som den förvaltar, genom en otillbörlig utgift.

3. Alla genomförandeåtgärder som följer av denna förordning ska särskilt innehålla bestämmelser om övervakning och finansiell kontroll från kommissionens sida eller en företrädare bemyndigad av kommissionen samt om revision utförd av Europeiska revisionsrätten, inbegripet, vid behov, revision på plats.

KAPITEL IV

GENOMFÖRANDE- OCH SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 26

Kommittéer

1. Kommissionen ska biträdas av följande kommittéer:

a) För projekt för gas- och elinfrastrukturer, den kommitté som inrättats genom artikel 15 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 680/2007 av den 20 juni 2007 om allmänna regler för gemenskapens finansiella stöd på området transeuropeiska nät på transportområdet och energiområdet ⁽¹⁾.

b) För projekt för vindkraft till havs, den kommitté som inrättats genom artikel 8 i rådets beslut 2006/971/EG av den 19 december 2006 om det särskilda programmet Samarbete för genomförande av Europeiska gemenskapens sjunde ramprogram för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007–2013) ⁽²⁾.

c) För projekt för avskiljning och lagring av koldioxid, den kommitté som inrättats genom artikel 8 i beslut 2006/971/EG.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG ska vara en månad.

Artikel 27

Utvärdering

1. Kommissionen ska senast den 31 december 2011 genomföra en utvärdering av stödet enligt återhämtningsprogrammet i syfte att bedöma hur detta bidragit till ett effektivt utnyttjande av budgetanslagen.

2. Kommissionen får begära att en stödmottagande medlemsstat tillhandahåller en särskild utvärdering av projekt som får stöd inom ramen för kapitel II avsnitt 1 i denna förordning eller, i tillämpliga fall, förser kommissionen med de uppgifter och det bistånd som krävs för att utvärdera sådana projekt.

3. Kommissionen ska för Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén lägga fram en utvärderingsrapport om de resultat som uppnåtts genom återhämtningsprogrammet.

Artikel 28

Information till Europaparlamentet och rådet

Kommissionen ska övervaka genomförandet av förordningen. Kommissionen ska varje år, när den presenterar det preliminära budgetförslaget, lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet om genomförandet av återhämtningsprogrammet.

⁽¹⁾ EUT L 162, 22.6.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 400, 30.12.2006, s. 86.

Om rapporten fastställer allvarliga risker vid genomförandet av prioriterade projekt ska kommissionen rekommendera åtgärder för att avhjälpa dessa risker och, där så är lämpligt och förenligt med återhämtningsplanen, lämna ytterligare förslag på projekt.

Artikel 29

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel 13 juli 2009.

På Europaparlamentets vägnar

H.-G. PÖTTERING

Ordförande

På rådets vägnar

E. ERLANDSSON

Ordförande

BILAGA

STÖDBERÄTTIGANDE PROJEKT

A. Projekt för gas- och elinfrastrukturer

1. Gassammanlänkningsprojekt

Projekt	Lokalisering av projekt som får stöd	Planerat gemenskapsbidrag (miljoner EUR)
Den södra gaskorridoren		
Nabucco	Österrike, Ungern, Bulgarien, Tyskland, Rumänien	200
ITGI – Poseidon	Italien, Grekland	100
Sammanlänkning i Östersjöregionen		
Skanded/Baltic Pipe	Polen, Danmark, Sverige	150
LNG-nätet		
Terminal för flytande naturgas vid polska kusten, hamnen i Świnoujście.	Polen	80
Central- och Sydosteuropa		
Sammanlänkning Slovakien–Ungern (Veľký Krtíš – Vecsés)	Slovakien, Ungern	30
System för överföring av gas i Slovenien, mellan den österrikiska gränsen och Ljubljana (förutom avsnittet Rogatec-Kidričevo)	Slovenien	40
Sammanlänkning Bulgarien–Grekland (Stara Zagora - Dimitrovgrad-Komotini)	Bulgarien, Grekland	45
Sammanlänkning (gas) Rumänien–Ungern	Rumänien, Ungern	30
Utökande av kapaciteten för lagring av gas i den tjeckiska knutpunkten	Tjeckien	35
Infrastruktur och utrustning för omvänt gasflöde vid korta avbrott i försörjningen	Österrike, Bulgarien, Tjeckien, Estland, Grekland, Ungern, Lettland, Litauen, Polen, Portugal, Rumänien, Slovakien.	80
Sammanlänkning Slovakien–Polen	Slovakien, Polen	20
Sammanlänkning Ungern–Kroatien	Ungern	20
Sammanlänkning Bulgarien–Rumänien	Bulgarien, Rumänien	10
Medelhavsområdet		
Förstärkning av det franska gasnätet längs sträckan Afrika–Spanien–Frankrike	Frankrike	200
GALSI (Gazoduc Algérie-Italie)	Italien	120
Sammanlänkning av gasnäten i västra axeln Larraugrenen	Spanien	45
Nordsjöområdet		
Gasledning Tyskland–Belgien–Förenade kungariket	Belgien	35
Sammankoppling Frankrike–Belgien	Frankrike, Belgien	200
TOTALT		1 440

2. *Elsammanlänknningar*

Projekt	Lokalisering av projekt som får stöd	Planerat gemenskapsbidrag (miljoner EUR)
Sammanlänknningen i Östersjöregionen		
Estlink-2	Estland, Finland	100
Sammanlänkning Sverige–de baltiska staterna, och förstärkning av nätet i de baltiska staterna	Sverige, Lettland, Litauen	175
Central- och Sydosteuropa		
Halle/Saale–Schweinfurt	Tyskland	100
Wien–Győr	Österrike, Ungern	20
Medelhavsområdet		
Förstärkning av sammanlänknningen Portugal–Spanien	Portugal	50
Sammanlänkning Frankrike–Spanien (Baixas – Sta Llogaia)	Frankrike, Spanien	225
Ny undervattenskabel på 380 kV AC mellan Sicilien och det italienska fastlandet (Sorgente – Rizziconi)	Italien	110
Nordsjöområdet		
Sammanlänkning 500 MW Irland/Wales (Meath–Deeside)	Irland, Förenade kungariket	110
Sammankoppling av elnät Malta–Italien	Malta/Italien	20
TOTALT		910

3. *Projekt för små öar*

Initiativ för små isolerade öar	Cypern	10
	Malta	5
TOTALT		15

B. *Projekt för vindkraft till havs*

Projekt	Kapacitet	Lokalisering av projekt som får stöd	Planerat gemenskapsbidrag (miljoner EUR)
1. Integrering i kraftnätet av energi från vindkraft till havs			
1.1 Baltic – Kriegers Flak I, II, III Bygger på projekt under utveckling. Finansieringen syftar till att garantera extra kostnader för att säkra en gemensam sammanlänkningslösning.	1,5 GW	Danmark, Sverige, Tyskland, Polen	150
1.2 Nordsjönätet Modulutveckling av kraftnät till havs, demonstration av virtuellt kraftverk till havs och integrering i det befintliga kraftnätet på land.	1 GW	Förenade kungariket, Nederländerna, Tyskland, Irland, Danmark, Belgien, Frankrike, Luxemburg	165

Projekt	Kapacitet	Lokalisering av projekt som får stöd	Planerat gemenskapsbidrag (miljoner EUR)
2. Nya turbiner, strukturer och komponenter, optimering av tillverkningskapacitet			
2.1 Borkum Väst II – Bard 1 – Nordsjön Ost – Global Tech I Ny generation turbiner i multimegawattstorlek (5–7 MW) och innovativa strukturer, belägna långt ifrån kusten (upp till 100 km) på djupare vatten (upp till 40 m).	1,6 GW	Tyskland	200
2.2 Aberdeens vindkraftpark till havs (europeiskt testcenter) Bygger på projekt för närvarande under utveckling. Test av multi-MW-turbiner. Utveckling av innovativa strukturer och understrukturer, inbegripet optimering av tillverkningskapacitet för utrustning för produktion av vindkraft till havs. En ökning på omkring 100 MW kan förväntas.	0,25 GW	Förenade kungariket	40
2.3 Thornton Bank Bygger på projekt för närvarande under utveckling. Drar lärdom av projektet Downwind (samfinansierat genom sjätte ramprogrammet). Uppgradering av turbinerna i Downwind-anläggningar (5 MW) på djupt vatten (upp till 30 m) med låg visuell inverkan (upp till 30 km).	90 MW	Belgien	10
TOTALT			565

C. Projekt för avskiljning och lagring av koldioxid

Projektnamn/lokalisering		Planerat gemenskapsbidrag (miljoner EUR)	Bränsle	Kapacitet	Avskiljningsteknik	Lagringsslag
Huerth	Tyskland	180	Kol	450 MW	IGCC	Saltvattensakvifer
Jaenschwalde			Kol	500 MW	Oxyfuel	Olje-/gasfält
Eemshaven	Nederländerna	180	Kol	1 200 MW	IGCC	Olje-/gasfält
Rotterdam			Kol	1 080 MW	PC	Olje-/gasfält
Rotterdam			Kol	800 MW	PC	Olje-/gasfält
Belchatów	Polen	180	Kol	858 MW	PC	Saltvattensakvifer
Compostella (León)	Spanien	180	Kol	500 MW	Oxyfuel	Saltvattensakvifer
Kingsnorth	Förenade kungariket	180	Kol	800 MW	PC	Olje-/gasfält
Longannet			Kol	3 390 MW	PC	Saltvattensakvifer
Tilbury			Kol	1 600 MW	PC	Olje-/gasfält
Hatfield (Yorkshire)			Kol	900 MW	IGCC	Olje-/gasfält

Projektnamn/lokalisering		Planerat gemenskaps- bidrag (miljoner EUR)	Bränsle	Kapacitet	Avskiljnings- teknik	Lagringsmetod
Porto Tolle	Italien	100	Kol	660 MW	PC	
Industriellt projekt för avskiljning av koldioxid						
Florange	Frankrike	50	Transport av koldioxid (CO ₂) från industrianläggning (stålverk) till lagring under jord (saltvattensakvifer)			
TOTALT		1 050				

UTTALANDE FRÅN KOMMISSIONEN

Kommissionen understryker att energieffektivitet och förnybara energikällor är centrala prioriteringar för EU:s energipolitik, både med tanke på miljön och på försörjningstryggheten. Förordningen kommer i detta avseende att bidra till dessa prioriteringar genom att ge ett betydande stöd till projekt för vindkraft till havs. Kommissionen erinrar i detta sammanhang om de många andra nya initiativ till stöd för energieffektivitet och förnybara energikällor som kommissionen särskilt föreslog i den återhämtningsplan som Europeiska rådet godkände i december 2008. Bland dessa initiativ återfinns följande:

En ändring av Eruf-förordningen för att medge investeringar uppgående till 8 miljarder euro i energieffektivitet och förnybara energikällor för bostäder i alla medlemsstater.

Ett offentlig-privat partnerskap om ett initiativ för "europeiska energieffektiva byggnader" för att främja miljöteknik och utveckling av energieffektiva system och material i nya och renoverade byggnader. Det beräknade anslaget för denna åtgärd uppgår till 1 miljard euro: 500 miljoner euro från nuvarande budget för EG:s sjunde ramprogram för åren 2010–2013 och 500 miljoner euro från näringslivet.

EG:s och Europeiska investeringsbankens (EIB) initiativ "EU:s initiativ för finansiering av hållbar energi". Det syftar till att möjliggöra investeringar i projekt som rör energieffektivitet och förnybara energikällor i tätorter. Kommissionen finansierar en mekanism för tekniskt stöd från programmet Intelligent energi för Europa (årligt anslag på 15 miljoner euro för 2009). Denna mekanism som förvaltas av EIB, kommer att underlätta tillgången till lån från denna bank med betydande hävstångseffekter.

EU:s institutionella investerare under ledning av EIB har infört en marknadsorienterad aktiefond som fått namnet Marguerite: europeiska fonden 2020 för energi, klimatförändringar och infrastruktur. Denna fond kommer att göra investeringar på områdena energi och klimatförändringar (transeuropeiska energinät, hållbar energiproduktion, förnybara energikällor, ny teknik, energieffektiva investeringar, försörjningstrygghet och miljöinfrastruktur). Kommissionen stöder detta initiativ. Dessutom kommer kommissionen före utgången av november 2009 att lägga fram översynen av handlingsplanen för energieffektivitet på begäran av rådet (slutsatser från Europeiska rådets möte i mars 2009) och av Europaparlamentet (resolution P6_TA(2009)0064).

Experterna är eniga om att energieffektivitet är det billigaste tillgängliga alternativet när det gäller att minska utsläppen av växthusgaser. Före november 2009 kommer kommissionen att lämna en detaljerad analys av hindren för ökade investeringar i energieffektivitet. Den kommer framför allt att undersöka om det finns behov av ökade finansiella incitament i form av lågräntelån och/eller bidrag och hur EU:s budget skulle kunna användas för detta ändamål. Om så är lämpligt, kommer kommissionen att bland annat inbegripa ytterligare medel för finansiering av energieffektivitet i EU:s nya instrument för energitrygghet och energiinfrastruktur som ska läggas fram 2010.

När kommissionen ser över handlingsplanen för energieffektivitet kommer kommissionen att fästa särskild uppmärksamhet vid energieffektivitetens grannskapsdimension. Kommissionen kommer att analysera hur finansiella och regleringsmässiga incitament kan ges till grannländer så att de kan öka sina investeringar i energieffektivitet. Om kommissionen, när den 2010 rapporterar om genomförandet av förordningen enligt artikel 28, skulle finna att det är omöjligt att före utgången av 2010 göra åtaganden för en del av de medel som planeras för projekten i bilagan till förordningen, kommer kommissionen, om så är lämpligt och på ett geografiskt balanserat sätt, att föreslå en ändring av förordningen för att medge finansiering av projekt inom området energieffektivitet och förnybara energikällor utöver ovan nämnda initiativ, inbegripet liknande tilldelningskriterier som de som gäller för projekten i bilagan till denna förordning.

Uttalande från Portugal

Portugal röstar för förordningen, men anser att det vid en översyn av programmet enligt artikel 28 bör övervägas att införa projekt för förnybara energikällor och energieffektivitet, särskilt inom området småskalig energiproduktion och intelligenta nät och smarta mätare, som bidrar till uppnåendet av målen i leden a och b i artikel 4 i förordningen.

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 664/2009**av den 7 juli 2009**

om införande av ett förfarande för förhandling och ingående av avtal mellan medlemsstater och tredjeländer om domstols behörighet, erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål, mål om föräldraansvar och mål om underhållsskyldighet, samt avseende tillämplig lag i mål om underhållsskyldighet

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 61 c, 65, 67.2 och 67.5,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Avdelning IV i tredje delen av fördraget innehåller den rättsliga grunden för antagande av gemenskapslagstiftning på området för civilrättsligt samarbete.
- (2) Det civilrättsliga samarbetet mellan medlemsstater och tredjeländer har av tradition reglerats i avtal mellan medlemsstaterna och dessa tredjeländer. Sådana avtal, som det finns ett stort antal av, återspeglar ofta de särskilda banden mellan en medlemsstat och ett tredjeland och avser att fastställa en lämplig rättslig ram för att tillgodose de berörda parternas särskilda behov.
- (3) Enligt artikel 307 i fördraget ska medlemsstaterna vidta alla lämpliga åtgärder för att undanröja eventuella brister när det gäller förenligheten mellan gemenskapens regelverk och internationella avtal mellan medlemsstater och tredjeländer. Detta kan innebära att sådana avtal behöver omförhandlas.
- (4) För att fastställa en lämplig rättslig ram som tillgodoser en viss medlemsstats särskilda behov beträffande dess förbindelser med ett tredjeland kan det finnas ett uppenbart behov av att ingå nya avtal med tredjeländer angående civilrättsliga områden som omfattas av avdelning IV i tredje delen av fördraget.
- (5) I sitt yttrande 1/03 av den 7 februari 2006 om ingåendet av den nya Luganokonventionen bekräftade Europeiska gemenskapernas domstol att gemenskapen har förvärvat

exklusiv behörighet att ingå ett internationellt avtal som Luganokonventionen med tredjeländer när det gäller frågor som påverkar bestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ⁽²⁾ (Bryssel I).

- (6) Det är gemenskapen som enligt artikel 300 i fördraget ska ingå avtal mellan gemenskapen och ett tredjeland i frågor som omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet.
- (7) Enligt artikel 10 i fördraget ska medlemsstaterna underlätta för gemenskapen att fullgöra sina uppgifter och avstå från varje åtgärd som skulle kunna äventyra att fördragets mål uppnås. Denna skyldighet att samarbeta lojalt är generellt tillämplig och gäller oberoende av om gemenskapens behörighet är exklusiv eller inte.
- (8) När det gäller avtal med tredjeländer om specifika civilrättsliga frågor som omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet bör det införas ett konsekvent och öppet förfarande i syfte att bemyndiga en medlemsstat att ändra ett befintligt avtal eller att förhandla om och ingå ett nytt avtal, särskilt när gemenskapen själv inte har klargjort att den har för avsikt att utöva sin externa behörighet för att ingå ett avtal, genom ett redan befintligt förhandlingsmandat eller ett planerat förhandlingsmandat. Detta förfarande bör inte påverka gemenskapens exklusiva behörighet och bestämmelserna i artiklarna 300 och 307 i fördraget. Det bör anses som en undantagsåtgärd och bör vara begränsat i räckvidd och tid.
- (9) Denna förordning bör inte vara tillämplig om gemenskapen redan har ingått ett avtal i samma fråga med det berörda tredjelandet. Två avtal bör anses handla om samma fråga endast om och i den mån i huvudsak samma specifika rättsliga frågor regleras. Bestämmelser som enbart utgör en allmän avsiktsförklaring om att samarbeta kring denna fråga bör inte anses handla om samma fråga.
- (10) Vissa regionala avtal till vilka det hänvisas i befintliga gemenskapsrättsakter bör omfattas av denna förordning.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 7 maj 2009 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 12, 16.1.2001, s. 1.

- (11) För att säkerställa att ett avtal som en medlemsstat planerar att ingå inte berövar gemenskapslagstiftningen dess effektivitet och inte undergräver funktionen hos det system som inrättas genom den lagstiftningen, eller gemenskapens politik för yttre förbindelser enligt vad gemenskapen har beslutat, bör den berörda medlemsstaten vara skyldig att anmäla sin avsikt till kommissionen för att få ett bemyndigande att inleda eller fortsätta formella förhandlingar om ett avtal, liksom att ingå ett avtal. En sådan anmälan bör ske genom en skrivelse eller i elektronisk form. Den bör innehålla alla relevanta upplysningar och handlingar som gör det möjligt för kommissionen att bedöma förhandlingsresultatets förväntade inverkan på gemenskapslagstiftningen.
- (12) Det bör bedömas om det finns ett tillräckligt stort gemenskapsintresse av att ingå ett bilateralt avtal mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet, eller i tillämpliga fall av att ersätta ett befintligt bilateralt avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeland med ett gemenskapsavtal. I detta syfte bör samtliga medlemsstater underrättas om alla anmälningar som kommissionen tar emot och som rör ett avtal som planeras av en medlemsstat, så att de får tillfälle att visa sitt intresse för att ansluta sig till den anmälande medlemsstatens initiativ. Om det under detta informationsutbyte skulle visa sig att det finns ett tillräckligt stort gemenskapsintresse bör kommissionen överväga att föreslå ett förhandlingsmandat i syfte att ingå ett avtal mellan gemenskapen och det berörda tredjelandet.
- (13) Om kommissionen, i samband med sin bedömning av huruvida en medlemsstat ska bemyndigas att inleda förhandlingar med ett tredjeland, begär att en medlemsstat ska lämna ytterligare upplysningar bör denna begäran inte påverka tidsfristerna inom vilka kommissionen ska lämna sitt motiverade beslut om den medlemsstatens begäran.
- (14) Kommissionen bör, när den ger bemyndigande att inleda formella förhandlingar, vid behov kunna föreslå förhandlingsdirektiv eller begära att särskilda klausuler tas med i det planerade avtalet. Kommissionen bör, under samtliga etapper av förhandlingarna, informeras fullt ut om de frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde, och kan tillåtas delta som observatör i förhandlingarna med avseende på dessa frågor.
- (15) När medlemsstaterna meddelar kommissionen sin avsikt att inleda förhandlingar med ett tredjeland, bör de endast vara skyldiga att informera kommissionen om de delar som är relevanta för den bedömning som kommissionen ska göra. Kommissionens bemyndigande och eventuella förhandlingsdirektiv eller möjliga avslag från kommissionen bör endast gälla frågor som omfattas av denna förordnings tillämpningsområde.
- (16) Samtliga medlemsstater bör underrättas om eventuella anmälningar till kommissionen som rör planerade eller framförhandlade avtal och om eventuella motiverade beslut av kommissionen som fattats enligt denna förordning. Dessa underrättelser bör dock vara fullt förenliga med eventuella krav beträffande konfidentialitet.
- (17) Europaparlamentet, rådet och kommissionen bör säkerställa att alla uppgifter som bedöms vara konfidentiella behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾.
- (18) Om kommissionen på grundval av sin bedömning avser att inte ge sitt bemyndigande till att formella förhandlingar inleds eller till att ett framförhandlat avtal ingås bör den avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten innan den fattar sitt motiverade beslut. Om det gäller en vägran att bemyndiga ingåendet av ett framförhandlat avtal bör yttrandet även inlämnas till Europaparlamentet och rådet.
- (19) För att säkerställa att det framförhandlade avtalet inte utgör ett hinder för genomförandet av gemenskapens externa politik när det gäller civilrättsligt samarbete, bör det i avtalet fastställas antingen att avtalet ska sägas upp helt eller delvis om ett avtal om samma fråga ingås mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater, å ena sidan, och samma tredjeland, å andra sidan, eller att de relevanta bestämmelserna i avtalet direkt ska ersättas av bestämmelserna i ett sådant påföljande avtal.
- (20) Det bör fastställas övergångsbestämmelser för att täcka situationer där en medlemsstat, vid tidpunkten för ikraftträdandet av denna förordning, redan har påbörjat förhandlingar med ett tredjeland eller har slutfört förhandlingarna men ännu inte samtyckt till att bli bunden av avtalet.
- (21) I syfte att säkerställa att det finns tillräckligt med erfarenhet av tillämpningen av denna förordning bör kommissionen lämna in en rapport om denna tillämpning tidigast åtta år efter antagandet av denna förordning. I rapporten bör kommissionen, genom att utöva sina befogenheter, bekräfta att denna förordning är tillfällig eller undersöka om denna förordning bör ersättas av en ny förordning som täcker samma ämnesområden eller även bör inbegripa andra frågor som omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet och som regleras genom andra gemenskapsverktyg.

⁽¹⁾ EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

- (22) Om den rapport som kommissionen lämnar in bekräftar att denna förordning är tillfällig bör medlemsstaterna fortfarande, efter inlämnandet av rapporten, kunna meddela kommissionen om pågående förhandlingar eller förhandlingar som redan tillkännagivits i syfte att erhålla ett bemyndigande att inleda formella förhandlingar.
- (23) I enlighet med proportionalitetsprincipen i artikel 5 i fördraget går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dess mål.
- (24) I enlighet med artikel 3 i protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, har Förenade kungariket och Irland meddelat sin önskan att delta i antagandet och tillämpningen av denna förordning.
- (25) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokollet om Danmarks ställning, fogat till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. Genom denna förordning inrättas ett förfarande som syftar till att bemyndiga en medlemsstat att ändra ett befintligt avtal eller att förhandla om och ingå ett nytt avtal med ett tredjeland, enligt de villkor som anges i denna förordning.

Detta förfarande påverkar inte gemenskapens och medlemsstaternas respektive behörigheter.

2. Denna förordning ska tillämpas på avtal om frågor som helt eller delvis omfattas av rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar⁽¹⁾ och rådets förordning (EG) nr 4/2009 av den 18 december 2008 om domstols behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt samarbete i fråga om underhållsskyldighet⁽²⁾ i den mån dessa frågor omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet.

3. Denna förordning ska inte vara tillämplig om gemenskapen redan har ingått ett avtal på samma ämnesområden med det berörda tredjelandet.

⁽¹⁾ EUT L 338, 23.12.2003, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 7, 10.1.2009, s. 1.

Artikel 2

Definitioner

1. I denna förordning avses med *avtal*
- a) ett bilateralt avtal mellan en medlemsstat och ett tredjeland,
- b) de regionala avtal som avses i artikel 59.2 a i förordning (EG) nr 2201/2003, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 59.2 c och 59.3 i den förordningen, och i artikel 69.3 i förordning (EG) nr 4/2009.
2. I samband med regionala avtal som avses i punkt 1 b ska varje hänvisning i denna förordning till en medlemsstat eller ett tredjeland tolkas som en hänvisning till de berörda medlemsstaterna respektive tredjeländerna.

Artikel 3

Anmälan till kommissionen

1. En medlemsstat som avser att inleda förhandlingar i syfte att ändra ett befintligt avtal eller ingå ett nytt avtal som faller inom tillämpningsområdet för denna förordning ska anmäla detta skriftligen till kommissionen så snart som möjligt före det planerade inledandet av formella förhandlingar.

2. Anmälan ska beroende på omständigheterna inbegripa en kopia av det befintliga avtalet, utkastet till avtal eller utkastet till förslag samt all annan relevant dokumentation. Medlemsstaten ska redogöra för ämnet för förhandlingarna och särskilt ange vilka frågor som kommer att tas upp i det planerade avtalet, eller vilka bestämmelser i det befintliga avtalet som kommer att ändras. Medlemsstaten får tillhandahålla eventuell annan kompletterande information.

Artikel 4

Kommissionens bedömning

1. När kommissionen har mottagit den anmälan som avses i artikel 3 ska den bedöma om medlemsstaten får inleda formella förhandlingar.

2. Kommissionen ska vid den bedömningen först kontrollera om det särskilt planeras ett relevant förhandlingsmandat inför ett gemenskapsavtal med det relevanta tredjelandet inom de kommande 24 månaderna. Om så inte är fallet ska kommissionen bedöma om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Medlemsstaten har lämnat uppgifter som visar att den har ett särskilt intresse av att ingå ett avtal på grund av ekonomiska, geografiska, kulturella, historiska, sociala eller politiska band mellan medlemsstaten och det berörda tredjelandet.
- b) Det planerade avtalet förefaller inte, på grundval av de uppgifter som har lämnats av medlemsstaten, göra gemenskapslagstiftningen ineffektiv eller undergräva funktionen hos det system som inrättas genom den lagen.
- c) Det planerade avtalet kommer inte att undergräva de mål och avsikter med gemenskapens politik för yttre förbindelser som gemenskapen fastställt.

3. Om den information som medlemsstaten lämnat in är otillräcklig för att en bedömning ska kunna genomföras får kommissionen begära ytterligare information.

Artikel 5

Bemyndigande att inleda formella förhandlingar

1. Om det planerade avtalet uppfyller villkoren i artikel 4.2 ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 90 dagar från mottagandet av den anmälan som avses i artikel 3 och bemyndiga medlemsstaten att inleda formella förhandlingar om det avtalet.

Vid behov får kommissionen utfärda förhandlingsdirektiv och begära att särskilda klausuler införs i det planerade avtalet.

2. Det planerade avtalet ska innehålla en klausul om antingen

- a) fullständig eller delvis uppsägning av avtalet för det fall gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater senare ingår ett avtal i samma ämne med samma tredjeland, eller
- b) direkt ersättning av de relevanta bestämmelserna i avtalet med bestämmelser i ett påföljande avtal i samma ämne mellan gemenskapen eller gemenskapen och dess medlemsstater med samma tredjeland.

Klausulen som avses i första stycket a bör formuleras i linje med följande: "(medlemsstatens eller medlemsstaternas namn) ska helt eller delvis säga upp detta avtal om och när Europeiska gemenskapen eller Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater ingår ett avtal med (tredjelandets eller tredjeländernas

namn) om samma civilrättsliga frågor som de som omfattas av detta avtal".

Klausulen som avses i första stycket b bör formuleras i linje med följande: "Detta avtal eller vissa av bestämmelserna i detta avtal ska upphöra att gälla den dag ett avtal mellan Europeiska gemenskapen eller Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater och (tredjelandets eller tredjeländernas namn) träder i kraft med avseende på de frågor som regleras av det senare avtalet".

Artikel 6

Avslag på en begäran om att få inleda formella förhandlingar

1. Om kommissionen, på grundval av sin bedömning enligt artikel 4, avser att inte ge sitt bemyndigande till att formella förhandlingar inleds om det planerade avtalet, ska den avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten inom 90 dagar efter mottagandet av den anmälan som avses i artikel 3.

2. Den berörda medlemsstaten får inom 30 dagar efter det att den har mottagit yttrandet begära att kommissionen inleder en dialog med den i syfte att finna en lösning.

3. Om den berörda medlemsstaten inte begär att kommissionen inleder en dialog med den inom den tidsfrist som föreskrivs i punkt 2, ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 130 dagar efter mottagandet av den anmälan som avses i artikel 3.

4. Om en sådan dialog som avses i punkt 2 äger rum ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 30 dagar efter det att dialogen har avslutats.

Artikel 7

Kommissionens deltagande i förhandlingarna

Kommissionen får delta i förhandlingarna mellan medlemsstaten och tredjelandet som observatör när det gäller frågor som omfattas av denna förordning. Om kommissionen inte deltar som observatör, ska den hållas underrättad om framsteg och resultat under de olika skedena av förhandlingarna.

Artikel 8

Bemyndigande att ingå avtalet

1. Innan ett framförhandlat avtal undertecknas ska den berörda medlemsstaten underrätta kommissionen om utgången av förhandlingarna och översända avtalstexten.

2. Efter mottagandet av denna anmälan ska kommissionen bedöma om det framförhandlade avtalet

a) uppfyller de villkor som anges i artikel 4.2 b,

b) uppfyller det villkor som anges i artikel 4.2 c, om det finns nya och exceptionella omständigheter kopplade till detta krav, och

c) uppfyller det krav som anges i artikel 5.2.

3. Om det framförhandlade avtalet uppfyller villkoren och kraven i punkt 2, ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 90 dagar från mottagandet av den anmälan som avses i punkt 1 och bemyndiga medlemsstaten att ingå avtalet.

Artikel 9

Avslag på begäran om att få ingå ett avtal

1. Om kommissionen, på grundval av sin bedömning enligt artikel 8.2, avser att inte ge sitt bemyndigande till att det framförhandlade avtalet ingås, ska den avge ett yttrande till den berörda medlemsstaten samt till Europaparlamentet och rådet inom 90 dagar efter mottagandet av den anmälan som avses i artikel 8.1.

2. Den berörda medlemsstaten får inom 30 dagar efter det att den har mottagit yttrandet begära att kommissionen inleder en dialog med den i syfte att finna en lösning.

3. Om den berörda medlemsstaten inte begär att kommissionen inleder en dialog med den inom den tidsfrist som föreskrivs i punkt 2, ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 130 dagar efter mottagandet av den anmälan som avses i artikel 8.1.

4. Om en sådan dialog som avses i punkt 2 äger rum ska kommissionen fatta ett motiverat beslut om medlemsstatens ansökan inom 30 dagar efter det att dialogen har avslutats.

5. Kommissionen ska underrätta Europaparlamentet och rådet om sitt beslut inom 30 dagar efter det att beslutet har fattats.

Artikel 10

Konfidentialitet

Medlemsstaterna får i samband med att de i enlighet med artiklarna 3, 4.3 och 8 tillhandahåller information till kommis-

sionen ange om någon del av den information som tillhandahålls ska betraktas som konfidentiell och om den kan delas med andra medlemsstater.

Artikel 11

Information till medlemsstaterna

Kommissionen ska tillsända medlemsstaterna de anmälningar som den mottagit i enlighet med artiklarna 3 och 8 och vid behov kompletterande handlingar, liksom samtliga motiverade beslut i enlighet med artiklarna 5, 6, 8 och 9, med beaktande av kraven beträffande konfidentialitet.

Artikel 12

Övergångsbestämmelser

1. Om en medlemsstat vid tidpunkten för denna förordnings ikraftträdande redan har inlett förhandlingar om ett avtal med ett tredjeland, ska artiklarna 3–11 tillämpas.

Om förhandlingsfasen så medger får kommissionen utfärda förhandlingsdirektiv eller begära införande av särskilda klausuler, i enlighet med artikel 5.1 andra stycket och artikel 5.2.

2. Om en medlemsstat vid tidpunkten för denna förordnings ikraftträdande redan har slutfört förhandlingarna, men ännu inte ingått avtalet, ska artiklarna 3, 8.2–4 och 9 tillämpas.

Artikel 13

Översyn

1. Tidigast den 7 juli 2017 ska kommissionen lämna en rapport om tillämpningen av denna förordning till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén.

2. Denna rapport ska antingen

a) bekräfta att det är lämpligt att denna förordning upphör att gälla det datum som fastställts i enlighet med artikel 14.1, eller

b) rekommendera att denna förordning från och med det datumet ersätts av en annan förordning.

3. Om det i rapporten rekommenderas att denna förordning ersätts i enlighet med punkt 2 b ska rapporten åtföljas av ett lämpligt lagstiftningsförslag.

*Artikel 14***Sista giltighetsdag**

1. Denna förordning ska upphöra att gälla tre år efter det att kommissionen lagt fram den rapport som avses i artikel 13.

Den treårsperiod som avses i första stycket ska inledas första dagen i den månad som följer efter överlämnandet av rapporten till antingen Europaparlamentet eller rådet, beroende av vilket som infaller senare.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdad i Bryssel den 7 juli 2009.

2. Trots att denna förordning upphör att gälla det datum som fastställts i enlighet med punkt 1, ska samtliga förhandlingar som är pågående det datumet och som en medlemsstat har inlett i enlighet med denna förordning tillåtas att fortgå och slutföras i enlighet med denna förordning.

*Artikel 15***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

På rådets vägnar

A. BORG

Ordförande

RÄTTELSE

Rättelse till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG

(Europeiska unionens officiella tidning L 188 av den 18 juli 2009)

På sidan 9, artikel 18 andra stycket första meningen, ska det

i stället för: "Förordningen ska tillämpas från den 7 augusti 2009."

vara: "Förordningen ska tillämpas från den 31 december 2012."

PRENUMERATIONSPRISER 2009 (exkl. moms, inkl. frakt och porto)

<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	1 000 euro per år (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	100 euro per månad (*)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, pappersversion + årsutgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	1 200 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	700 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	70 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	400 euro per år
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien, endast pappersversion	22 officiella EU-språk	40 euro per månad
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , L- och C-serierna, månatlig (kumulativ) utgåva på cd-rom	22 officiella EU-språk	500 euro per år
Tillägg till <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> (S-serien), meddelanden och offentliga kontrakt, cd-rom, 2 nummer per vecka	flerspråkig: 23 officiella EU-språk	360 euro per år (= 30 euro per månad)
<i>Europeiska unionens officiella tidning</i> , C-serien – allmänna uttagningsprov	Antal språk beroende på uttagningsprov	50 euro per år

(*) Lösnummerpris: 1–32 sidor: 6 euro
33–64 sidor: 12 euro
Mer än 64 sidor: Priset varierar

Europeiska unionens officiella tidning (EUT) ges ut på EU:s officiella språk, och det går att prenumerera på den i 22 olika språkversioner. Den består av två serier: L (lagstiftning) och C (meddelanden och upplysningar).

Varje språkversion kräver en separat prenumeration.

Enligt rådets förordning (EG) nr 920/2005 som offentliggjordes i EUT L 156 av den 18 juni 2005 är Europeiska unionens institutioner under en övergångsperiod inte skyldiga att avfatta och offentliggöra alla rättsakter på iriska. Den iriska utgåvan av EUT säljs därför separat.

En prenumeration på tillägget till EUT (S-serien: meddelanden och offentliga kontrakt) omfattar en flerspråkig cd-rom med alla de 23 officiella språkversionerna.

Prenumeranter på EUT kan på begäran få de olika bilagorna till tidningen. När en bilaga ges ut meddelas prenumeranterna detta genom ett "meddelande till läsarna" i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Försäljning och prenumeration

Publikationsbyrån ger ut publikationer för försäljning som kan beställas från någon av våra kommersiella distributörer. En lista över dessa finns på följande Internetadress:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sv.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) har du kostnadsfritt direkt tillgång till Europeiska unionens lagstiftning. På webbplatsen kan du söka i *Europeiska unionens officiella tidning* samt i fördrag, lagstiftning, rättspraxis och förberedande rättsakter.

Mer information om Europeiska unionen finns på <http://europa.eu>